

Bruksela, 11 grudnia 2025 r.
(OR. en)

16775/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0400 (COD)

ENER 678
CLIMA 600
CONSOM 305
TRANS 645
AGRI 711
IND 616
ENV 1386
COMPET 1344
FORETS 142
CODEC 2128
IA 232

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 11 grudnia 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2025) 1007 final

Dotyczy: Wniosek
DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniająca dyrektywy (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE)
2024/1788 w odniesieniu do przyspieszenia procedur wydawania
zezwoleń

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 1007 final.

Zał.: COM(2025) 1007 final

Bruksela, dnia 10.12.2025 r.
COM(2025) 1007 final

2025/0400 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywy (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788 w odniesieniu
do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń**

{SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2001 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wniosek ma na celu przyspieszenie wydawania zezwoleń na projekty dotyczące infrastruktury energetycznej, w tym sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, stacji magazynowania i ładowania, oraz na projekty dotyczące energii odnawialnej, aby ułatwić ich szybką realizację. Ich sprawne wdrożenie ma fundamentalne znaczenie dla postępów Unii w zakresie transformacji energetycznej w kierunku bardziej zrównoważonego i zdekarbonizowanego systemu energetycznego. Wniosek stanowi część pakietu dotyczącego europejskich sieci energetycznych, który zapowiedziano jako część Kompas konkurencyjności dla UE¹ i Paktu dla czystego przemysłu² na początku 2025 r. W [Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii](#) z lutego 2025 r.³ stwierdzono również, że pakiet dotyczący europejskich sieci energetycznych będzie obejmował wnioski ustawodawcze mające na celu przyspieszenie wydawania zezwoleń na sieci, magazynowanie i odnawialne źródła energii. Niniejszy wniosek stanowi również odpowiedź na wniosek Rady Europejskiej z 23 października 2025 r. o przeanalizowanie nowych propozycji mających na celu usprawnienie i przyspieszenie procedur planowania i wydawania zezwoleń w państwach członkowskich⁴.

Zainteresowane strony wskazują powolne i skomplikowane wydawanie zezwoleń, w tym dotyczących podłączenia do sieci, jako jeden z głównych czynników powodujących opóźnienia w realizacji projektów energetycznych. Budowa sieci przesyłowych energii elektrycznej zajmuje około 10 lat, z czego wydawanie zezwoleń zajmuje ponad połowę potrzebnego czasu. 78 % respondentów biorących udział w konsultacjach publicznych uznało, że wydawanie zezwoleń stanowi główną przeszkodę w rozwoju unijnej infrastruktury sieciowej zgodnie z potrzebami transformacji energetycznej. Podobnie wydawanie zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej może nadal trwać do dziewięciu lat, w zależności od państwa członkowskiego i zastosowanej technologii. W przypadku instalacji do magazynowania energii może to trwać od roku do siedmiu lat, w zależności od technologii. W niektórych państwach członkowskich procedury wydawania zezwoleń na budowę lub przebudowę stacji ładowania wzdłuż autostrad i w zajezdniach mogą trwać do dwóch lat. Powolne wydawanie zezwoleń wynika m.in. z niespójności systemów administracyjnych różnych organów, niewystarczającej liczby pracowników w organach, czasu trwania ocen oddziaływania na środowisko, braku akceptacji społecznej, ograniczonej cyfryzacji i dostępności danych, a także odwołań administracyjnych i sądowych. Powolne procedury wydawania zezwoleń mogą również negatywnie wpływać na innowacyjność w tym sektorze i stanowić wąskie gardło w realizacji orientacyjnego celu określonego w dyrektywie

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Kompas konkurencyjności dla UE”, (COM(2025) 30 final z 29.1.2025).

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pt. „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji” (COM(2025) 85 final z 26.2.2025).

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii – Odblokowanie prawdziwego potencjału unii energetycznej w celu zapewnienia przystępnej cenowo, efektywnej i czystej energii dla wszystkich Europejczyków”, COM(2025) 79 final.

⁴ Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 23 października 2025 r.

w sprawie odnawialnych źródeł energii, jakim jest osiągnięcie co najmniej 5 % nowo zainstalowanej mocy wytwórczej energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby innowacyjnych technologii energii odnawialnej. Przyspieszenie procedur wydawania zezwoleń, w tym w odniesieniu do hybrydyzacji projektów dotyczących energii odnawialnej oraz renowacji i modernizacji infrastruktury energetycznej, powinno przyczynić się do promowania innowacyjnych rozwiązań.

W ostatnich latach wprowadzono pewne nowe środki na szczeblu Unii w celu przyspieszenia wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej oraz, do pewnego stopnia, projekty infrastrukturalne. W 2022 r. w ramach środka nadzwyczajnego przyjęto rozporządzenie Rady mające na celu przyspieszenie wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i powiązanej infrastruktury⁵, które częściowo przedłużono w grudniu 2023 r.⁶ do 30 czerwca 2025 r. W rozporządzeniu tym przyjęto domniemanie, że rozwój energii odnawialnej leży w nadrzędnym interesie publicznym, wprowadzono terminy dla procedury wydawania zezwoleń na niektóre technologie energii odnawialnej i umożliwiono państwom członkowskim zwolnienie pod pewnymi warunkami projektów dotyczących energii odnawialnej, a także projektów dotyczących magazynowania energii i sieci elektroenergetycznych, które są niezbędne do włączenia energii odnawialnej do systemu elektroenergetycznego, z niektórych wymogów środowiskowych. Ponadto w 2023 r. w zrewidowanej dyrektywie w sprawie energii odnawialnej (RED)⁷ wprowadzono kompleksowe nowe ramy wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, z krótszymi terminami i prostszymi zasadami. Co więcej, w dyrektywie zawarto obowiązki w zakresie mapowania i obowiązek wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, gdzie oczekuje się niewielkiego wpływu projektów na środowisko, co umożliwia uproszczoną procedurę wydawania zezwoleń na projekty na takich obszarach. W zrewidowanej dyrektywie RED zawarto również fakultatywne środki mające na celu wprowadzenie obszarów przyspieszonego rozwoju projektów infrastrukturalnych, w przypadku których projekty te są zwolnione z oceny oddziaływania na środowisko pod pewnymi warunkami.

Wprowadzenie tych środków przyniosło pewne pozytywne rezultaty w praktyce. Na przykład Niemcy szeroko zastosowały środki przewidziane w rozporządzeniu Rady, w szczególności środki dobrowolne, co doprowadziło do znacznego przyspieszenia wydawania zezwoleń. W 2024 r. Niemcy zatwierdziły około 14–15 GW dodatkowej mocy lądowych instalacji wiatrowych⁷⁷, co stanowi wzrost o 85 % w porównaniu z poprzednim rokiem i jest niemal równe całkowitej nowej zainstalowanej mocy energii wiatrowej w Europie w tym samym roku. Podobnie można zaobserwować pozytywne skutki wdrożenia środków przewidzianych w zrewidowanej dyrektywie RED. Z badania mającego na celu monitorowanie wdrażania zalecenia Komisji i wytycznych dotyczących przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązane projekty infrastrukturalne⁸ wynika, że

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej, Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36.

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2024/223 z dnia 22 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2022/2577 ustanawiającego ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652.

⁸ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/834f011b-e464-11ef-be2a-01aa75ed71a1>

państwa członkowskie przyjęły łącznie 1198 środków w celu wdrożenia zalecenia, z czego 901 to środki, których poziom dostosowania do zalecenia jest umiarkowany albo wysoki i które stanowią 75 % wszystkich uwzględnionych środków.

Niezależnie od środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady i zrewidowaną dyrektywą RED nadal istnieją wąskie gardła w wydawaniu zezwoleń we wszystkich państwach członkowskich, a postępy w zakresie przyspieszonej realizacji projektów nie zawsze są odczuwalne w praktyce, co potwierdził również komisarz ds. energii i mieszkalnictwa podczas dialogu na temat wdrażania w kwestii wydawania zezwoleń, który odbył się w dniu 11 czerwca 2025 r.⁹.

Taki stan rzeczy jest spowodowany przez kilka czynników. Po pierwsze, rewizja dyrektywy RED nie rozwiązała w pełni wszystkich problemów, które opóźniają wydawanie zezwoleń i integrację odnawialnych źródeł energii, takich jak powolne wydawanie zezwoleń na sieci, magazyny energii lub stacje ładowania, ograniczona cyfryzacja procedur lub akceptacja społeczna. Po drugie, zrewidowana dyrektywa RED uwzględniła tylko niektóre środki przewidziane w rozporządzeniu Rady, ale brakuje w niej kilku ważnych środków, które przestały mieć zastosowanie, takich jak środki mające na celu rozszerzenie priorytetu projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych poza aspekty środowiskowe oraz usprawnienie przestrzegania niektórych przepisów dotyczących ochrony środowiska. Po trzecie, chociaż daty transpozycji odpowiednich przepisów dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii dotyczących wydawania zezwoleń przypadały na lipiec 2024 r. i maj 2025 r., dostępne informacje wskazują na różne wyniki w poszczególnych państwach członkowskich w zakresie wdrażania i niedociągnięcia w stosowaniu przepisów. Pełne wdrożenie istniejących ram jest nadal w toku, ale z informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron wynika, że nawet w państwach członkowskich, w których istniejące ramy zostały transponowane i są wdrażane, istnieją wąskie gardła, które utrudniają szybkie wydawanie zezwoleń i realizację projektów dotyczących energii odnawialnej. W związku z tym długotrwałe procedury wydawania zezwoleń powodujące powolną realizację projektów można przypisać nie tylko brakowi pełnego i prawidłowego wdrożenia istniejących ram w państwach członkowskich, ale również kwestiom, które nie zostały w pełni uregulowane w obecnych ramach prawnych Unii: zbyt długie oceny oddziaływania na środowisko, brak akceptacji społecznej, ograniczona cyfryzacja procedur, niewystarczające zasoby krajowych organów wydających zezwolenia, brak mechanizmów koordynacji między poszczególnymi organami zaangażowanymi w procedurę wydawania zezwoleń, brak przepisów dotyczących wszystkich rodzajów magazynowania i stacji ładowania.

Jeżeli chodzi o infrastrukturę energetyczną, obecnie na szczeblu Unii nie ma nadrzędnego systemu wydawania zezwoleń. Rozporządzenie TEN-E wprowadza przepisy dotyczące wydawania zezwoleń na projekty infrastrukturalne znajdujące się na unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania, ale nie obejmuje innych aktywów infrastrukturalnych. W pakiecie dotyczącym wodoru i gazu zdekarbonizowanego¹⁰ wprowadzono do dyrektywy

⁹ Dialog na temat wdrażania w kwestii wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązanej infrastruktury z komisarzem Jørgensenem – Komisja Europejska, https://energy.ec.europa.eu/events/implementation-dialogue-permitting-renewable-energy-projects-and-related-infrastructure-commissioner-2025-06-11_en?prefLang=pl.

¹⁰ Komisja Europejska, Energia, *Hydrogen and Decarbonised Gas Package* [Pakiet dotyczący rynku wodoru i gazu zdekarbonizowanego], (https://energy.ec.europa.eu/topics/markets-and-consumers/hydrogen-and-decarbonised-gas-market_en?prefLang=pl&ettrans=pl).

w sprawie rynku gazu¹¹ ogólne wymogi dotyczące udzielania zezwoleń na aktywa związane z wodorem i gazami, w tym procedury wydawania zezwoleń. W przypadku sieci elektroenergetycznych nie są jednak dostępne żadne ramy europejskie. Potrzebę zwiększenia tempa wdrażania infrastruktury energetycznej w celu przyspieszenia wdrażania rozwiązań w zakresie odnawialnych źródeł energii i zwiększenia bezpieczeństwa odporności sieci unijnej oraz zmniejszenia kosztów energii dostrzeżono w Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii i w raporcie Draghiego. Brak jednolitych ram europejskich stanowi brakujący element w realizacji tej potrzeby. W związku z tym niniejszy wniosek aktualizuje system wydawania zezwoleń przewidziany w dyrektywie w sprawie rynku energii elektrycznej w celu ustanowienia wymogów dotyczących infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej, które obecnie nie są uwzględnione. Zmiany w dyrektywie w sprawie rynku energii elektrycznej wprowadziły dodatkowe wymogi, które należy odzwierciedlić w dyrektywie w sprawie rynku gazu, mianowicie w zakresie zdolności organów wydających zezwolenia, terminów granicznych dla wniosków o dodatkowe informacje, milczącej zgody w decyzjach administracyjnych i wymogów dotyczących cyfryzacji.

Wśród nadal aktualnych przyczyn przedłużających się procedur wydawania zezwoleń wielokrotnie wskazywano oceny oddziaływania na środowisko jako etap najbardziej podatny na opóźnienia. Ogólnie rzecz biorąc, średni czas trwania oceny oddziaływania na środowisko (OOS) dla ogółu projektów (niedotyczących konkretnie energii ze źródeł odnawialnych) szacuje się na około 20,6 miesiąca,¹² co wpływa na możliwość dotrzymania terminów wydawania zezwoleń określonych w zrewidowanej dyrektywie RED. W konsultacjach publicznych w sprawie pakietu dotyczącego europejskich sieci energetycznych¹³ większość respondentów opowiedziała się za uproszczeniem i usprawnieniem ocen oddziaływania na środowisko. W zrewidowanej dyrektywie RED wprowadzono ukierunkowane środki mające na celu złagodzenie niektórych obowiązków w zakresie ochrony środowiska, ale obecny stan realizacji projektów dotyczących energii odnawialnej i średni czas trwania ocen oddziaływania na środowisko wymagają podjęcia dodatkowych działań w tym zakresie.

Słabe egzekwowanie przez organy krajowe terminów wydawania zezwoleń w państwach członkowskich podważa cel zrewidowanej dyrektywy RED, jakim jest ograniczenie czasu trwania procedur wydawania zezwoleń. Niepewność i brak jasnych zasad w przypadku konfliktów między projektami dotyczącymi energii ze źródeł odnawialnych a innymi interesami prowadzą do długich terminów wydawania zezwoleń i odwołań do sądu. Procedury wydawania zezwoleń dla bardzo małych projektów są nadal związane z niepotrzebną biurokracją, która opóźnia ich wdrażanie, a ich podłączenie do sieci nadal napotyka nieuzasadnione opóźnienia. Nieefektywne i nieskuteczne procesy udziału społeczeństwa, prowadzące do sprzeciwu w postaci odwołań administracyjnych i sądowych, nadal przyczyniają się do przedłużania realizacji. Ograniczone zasoby krajowych organów wydających zezwolenia są regularnie wymieniane jako jeden z głównych czynników przyczyniających się do opóźnień w procedurach wydawania zezwoleń. Ponadto procedury

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, Dz.U. L, 2024/1788.

¹² Collection of information and data on the implementation of the revised Environmental Impact Assessment (EIA) Directive (2011/92/EU) as amended by 2014/52/EU [Gromadzenie informacji i danych dotyczących wdrożenia zmienionej dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (OOS) (2011/92/UE) zmienionej dyrektywą 2014/52/UE], sprawozdanie końcowe Milieu, COWI i Eunomii dla Komisji Europejskiej, marzec 2024 r., s. 25.

¹³ https://energy.ec.europa.eu/news/commission-collects-views-preparation-european-grids-package-2025-05-13_en?prefLang=pl&etrans=pl.

wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej często wymagają uzyskania wielu zezwoleń od różnych organów (albo równolegle, albo kolejno), a brak mechanizmów koordynacji stanowi istotne wąskie gardło spowalniające procedury. Zasoby cyfrowe służące do przetwarzania wniosków są słabo rozwinięte i niedostatecznie wykorzystywane przez organy, a brak integracji między różnymi cyfrowymi narzędziami służącymi do wydawania zezwoleń stosowanymi przez wiele organów wydających zezwolenia prowadzi do nieporozumień i nieefektywności, co utrudnia egzekwowanie terminów przewidzianych prawem. Niewystarczający dostęp do odpowiednich danych środowiskowych i geologicznych może stanowić barierę dla projektodawców przy przygotowywaniu wniosków o pozwolenia środowiskowe dla projektów dotyczących energii odnawialnej, a także projektów dotyczących infrastruktury sieci i magazynowania. Ponadto przepisy dotyczące wydawania zezwoleń na magazynowanie energii elektrycznej na podstawie zrewidowanej dyrektywy RED mają wąski zakres, obejmujący jedynie magazyny energii położone na tym samym obszarze, a nie magazynowanie w ogóle, lub hybrydyzację projektów pomimo ich coraz ważniejszej roli w zakresie elastyczności systemu. Podobnie brak jasności co do wydawania zezwoleń dla stacji ładowania na potrzeby elektromobilności powoduje nadmierne komplikacje i opóźnienia. Wniosek ma na celu wyeliminowanie zidentyfikowanych wąskich gardeł w procedurach wydawania zezwoleń, z jakimi borykają się projekty dotyczące energii odnawialnej i infrastruktury energetycznej, takie jak sieci elektroenergetyczne i gazowe, instalacje magazynowe i stacje ładowania, które mają zasadnicze znaczenie dla integracji energii ze źródeł odnawialnych z systemem elektroenergetycznym, poprzez:

1. skrócenie terminów i unikanie niepotrzebnych opóźnień w procesie wydawania zezwoleń;
2. włączenie przepisów rozporządzenia Rady (UE) 2022/2577 z ukierunkowanymi modyfikacjami;
3. wprowadzenie dodatkowej ukierunkowanej elastyczności w stosowaniu przepisów dotyczących ochrony środowiska;
4. wprowadzenie systemu wydawania zezwoleń dla sieci elektroenergetycznych na szczeblu Unii, który opiera się na podejściu do wydawania zezwoleń na aktywa związane z gazem i wodorem określonym w dyrektywie w sprawie rynku gazu i jest zgodny z ramami dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii i rozporządzenia TEN-E;
5. zapewnienie spójności ogólnego systemu wydawania zezwoleń na szczeblu UE poprzez zmianę systemu wydawania zezwoleń mającego zastosowanie do aktywów związanych z wodorem w celu dostosowania go do systemu wydawania zezwoleń mającego zastosowanie do infrastruktury elektroenergetycznej.

Niniejszy wniosek obejmuje ograniczone i ukierunkowane zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, które są absolutnie niezbędne do osiągnięcia celów wniosku. Dalsze ewentualne modyfikacje dyrektywy (UE) 2018/2001 pozostają całkowicie poza zakresem i celami niniejszego wniosku. Potrzebę wprowadzenia takich modyfikacji można ocenić, stosownie do przypadku, w kontekście przygotowania inicjatywy dotyczącej ram w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, będącej częścią pakietu dotyczącego unii energetycznej na następne dziesięciolecie, o którym mowa w załączniku I do programu prac Komisji na 2026 r. Komisja będzie konstruktywnie współpracować ze

współprawodawcami w celu zapewnienia, aby proces legislacyjny dotyczący niniejszego wniosku w pełni zachował jego zasadniczy przedmiot i nie zniekształcił go.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek wynika z zobowiązania Komisji zawartego w Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii¹⁴, aby zaproponować pakiet dotyczący europejskich sieci energetycznych obejmujący środki ustawodawcze i nieustawodawcze mające na celu m.in. usprawnienie procesu wydawania zezwoleń na wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych, sieci, infrastrukturę magazynowania energii oraz stacje ładowania samochodów osobowych i ciężarowych.

Wniosek jest również spójny z wdrożeniem istniejących środków dotyczących wydawania zezwoleń na podstawie zrewidowanej dyrektywy RED, w tym zarówno z kontrolą ich transpozycji, jak i pomocą państwom członkowskim w ich skutecznym wdrażaniu. Aby zapewnić odpowiednie wdrożenie dobrych praktyk w zakresie wydawania zezwoleń i terminową transpozycję zmienionej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, w ramach planu działania na rzecz energii wiatrowej wprowadzono i dodatkowo wzmocniono kompleksowy zestaw działań (plan wdrażania Accele-RES). Objął on wymianę dobrych praktyk na różnych forach, dwustronne wsparcie dla państw członkowskich, utworzenie i modernizację internetowego narzędzia pytań i odpowiedzi na temat wdrażania dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, trwające prace nad transpozycją, przyjęcie zaleceń i wytycznych dotyczących planowania, wydawania zezwoleń i przepisów o ochronie środowiska, wsparcie dla państw członkowskich w zakresie reform wydawania zezwoleń w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego (TSI), wsparcie w zakresie wydawania zezwoleń na inwestycje i reformy w ramach Funduszu Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz zaproszenia do składania wniosków w ramach podprogramu „Przejście na czystą energię” programu LIFE na lata 2024 i 2025. Zgodnie z zapowiedzią zawartą w Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii, Komisja rozszerza plan wdrażania Accele-RES, w pełni wykorzystując potencjał grupy ekspertów ds. wydawania zezwoleń i wspólnego działania (CA-RES), wzmacniając wymianę najlepszych praktyk i identyfikację barier, unowocześniając internetowe narzędzie zawierające wytyczne dotyczące wydawania zezwoleń i zapewniając wsparcie w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego.

Wniosek jest spójny z dyrektywą w sprawie rynku energii elektrycznej i opiera się na podejściu do procedur udzielania zezwoleń na nowe moce, odzwierciedlając podejście przyjęte w odniesieniu do procedur wydawania zezwoleń w pakiecie dotyczącym rynków wodoru i gazu zdekarbonizowanego¹⁵, a jednocześnie wykorzystując możliwość dalszego przyspieszenia wydawania zezwoleń na projekty dotyczące renowacji, modernizacji lub rozbudowy źródła energii sieci przesyłowych i dystrybucyjnych.

Wniosek jest również spójny pod względem zmian w procedurach wydawania zezwoleń wprowadzonych w pakiecie dotyczącym dyrektywy w sprawie rynku gazu, ponieważ zawiera

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii – Odblokowanie prawdziwego potencjału unii energetycznej w celu zapewnienia przystępnej cenowo, efektywnej i czystej energii dla wszystkich Europejczyków”, COM(2025) 79 final.

¹⁵ W szczególności w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, Dz.U. L, 2024/1788.

jedynie stopniowe zmiany, które nie powinny mieć wpływu na transpozycję środków pierwotnie zawartych w pakiecie.

Wniosek jest również spójny z systemem wydawania zezwoleń na projekty infrastrukturalne będące przedmiotem wspólnego i wzajemnego zainteresowania wybrane na mocy rozporządzenia TEN-E. Ustanawiając ogólny system dla aktywów niewybranych na podstawie rozporządzenia, w niniejszym wniosku tworzy się podstawowe ramy przyspieszenia wydawania zezwoleń na bazie bardziej rygorystycznych ram mających zastosowanie do kluczowych projektów infrastrukturalnych określonych w rozporządzeniu TEN-E.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z celem Zielonego Ładu polegającym na ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 55 % do 2030 r. oraz z wynikającym z europejskiego prawa o klimacie zobowiązaniem do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., a także z celami Paktu dla czystego przemysłu polegającymi na zapewnieniu przemysłowi europejskiemu dostępu do przystępnej cenowo energii, obniżeniu rachunków za energię i przyspieszeniu wprowadzania czystej energii i produkcji, z uwzględnieniem kluczowego wskaźnika wyników przewidującego instalowanie co roku 100 GW mocy produkcyjnych energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r.

W raporcie Dragiego¹⁶ wezwano do uproszczenia i usprawnienia procesów wydawania zezwoleń i procesów administracyjnych, a także do skoordynowanego strategicznego podejścia do rozwoju infrastruktury transgranicznej między Unią a państwami członkowskimi. Rada zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego wzmocnionych ram planowania i wdrażania sieci, które byłyby zgodne z celami Unii. W konkluzjach z dnia 16 czerwca 2025 r.¹⁷ Rada wezwała Komisję do zaproponowania pakietu dotyczącego sieci energetycznych obejmującego środki mające na celu m.in. uproszczenie unijnych przepisów dotyczących sieci, zintegrowanie potrzeb na szczeblu unijnym, regionalnym i krajowym, zapewnienie realizacji projektów, opracowanie skutecznych mechanizmów podziału kosztów w odniesieniu do transgranicznych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz ocenę potrzeby przedstawienia dalszych wniosków ustawodawczych w celu przyspieszenia wydawania zezwoleń na budowę infrastruktury energetycznej.

W dniu [xxxx] r.¹⁸ przyjęto wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przyspieszenia i usprawnienia ocen oddziaływania na środowisko. We wniosku przedstawiono szereg środków mających na celu uproszczenie przepisów o ochronie środowiska dotyczących ocen oddziaływania na środowisko dotyczących planów, programów i projektów w odniesieniu do cyfryzacji, dostępu do danych, usprawnienia konsultacji publicznych i sporów sądowych. Proponowane środki związane z przepisami o ochronie środowiska w ramach pakietu dotyczącego sieci energetycznych są ukierunkowane na projekty w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i infrastruktury oraz są zgodne z ogólnymi środkami upraszczającymi przedstawionymi we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie przyspieszenia i usprawnienia ocen oddziaływania na środowisko.

¹⁶ https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_pl#paragraph_47059

¹⁷ Rada Unii Europejskiej, 10279/25.

¹⁸ [odniesienie do rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek ma dwie podstawy prawne:

– Art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zapewnia podstawę prawną proponowania środków służących rozwojowi nowych i odnawialnych form energii oraz zagwarantowaniu funkcjonowania rynku energii, co stanowi cele unijnej polityki energetycznej, jak określono w art. 194 ust. 1 lit. c) i a) TFUE.

Ta podstawa prawna jest potrzebna do zmiany dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, dyrektywy w sprawie rynku energii elektrycznej i dyrektywy w sprawie rynku gazu.

– Art. 192 ust. 1 TFUE zapewnia podstawę prawną polityki Unii w dziedzinie środowiska. Ta podstawa prawna jest potrzebna do wprowadzenia ukierunkowanych dostosowań do szczegółowych unijnych przepisów środowiskowych w celu przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i infrastruktury energetycznej.

Środki przedstawione w niniejszym wniosku dotyczą dziedzin wymienionych powyżej. Mają one na celu wspieranie szybszego wdrażania i integracji energii ze źródeł odnawialnych poprzez przyspieszenie procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, magazynowania energii oraz stacji ładowania. Środki te dotyczą również zasad oceny oddziaływania na środowisko jako części elementów mających na celu uproszczenie i przyspieszenie tych procedur.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Celem proponowanych zmian jest ułatwienie integracji energii ze źródeł odnawialnych w systemie energetycznym poprzez uproszczenie i skrócenie procedur wydawania zezwoleń na wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych, a także na projekty dotyczące sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, magazynowania energii oraz stacji ładowania. Proponowane zmiany są zgodne z zasadą **pomocniczości**, ponieważ działanie na szczeblu Unii przyczyni się do osiągnięcia tego celu skuteczniej niż działanie na szczeblu krajowym.

Konieczność działań na poziomie UE

Osiągnięcie celów UE w zakresie energii bez dodatkowych działań na rzecz wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych na szczeblu UE nie byłoby opłacalne. Potrzebne jest podejście unijne, aby zapewnić odpowiednie zachęty dla państw członkowskich do przyspieszenia, w skoordynowany sposób, transformacji energetycznej w kierunku bardziej efektywnego energetycznie systemu energetycznego opartego w dużej mierze na odnawialnych źródłach energii. Zrewidowana dyrektywa RED zawiera już przepisy dotyczące wydawania zezwoleń na odnawialne źródła energii, położone na tym samym obszarze magazyny energii i powiązane sieci. Ponadto dyrektywa w sprawie rynku gazu zawiera już przepis dotyczący procedur udzielania zezwoleń ustanawiający wymogi dotyczące wydawania zezwoleń na aktywa związane z gazem i wodorem. Wreszcie dyrektywa w sprawie rynku energii elektrycznej zawiera przepis dotyczący procedur udzielania zezwoleń, jednak obejmuje ona jedynie procedury dotyczące nowych mocy. Konieczne jest podjęcie działań na szczeblu UE w celu dalszej poprawy tych ram regulacyjnych w skoordynowany sposób, co przyspieszy procedury wydawania zezwoleń na odnawialne źródła energii, sieci energetyczne, magazyny

energii i stacje ładowania, zapewni dostosowanie między państwami członkowskimi i dobre funkcjonowanie unii energetycznej. Biorąc pod uwagę politykę poszczególnych państw członkowskich w zakresie energii, osiągnięcie celu klimatycznego UE i wymaganego wdrożenia odnawialnych źródeł energii jest bardziej prawdopodobne w przypadku działań na poziomie UE, wspieranych przez solidne ramy zarządzania, niż w wyniku działań podejmowanych wyłącznie na szczeblu krajowym lub lokalnym.

Europejska wartość dodana

Działania UE w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na podstawie zrewidowanej dyrektywy RED oraz w zakresie sieci energetycznych na podstawie dyrektywy w sprawie rynku energii elektrycznej i dyrektywy w sprawie rynku gazu wnoszą wartość dodaną, ponieważ są bardziej wydajne i skuteczne niż działania poszczególnych państw członkowskich, dzięki czemu można uniknąć rozwiązań cząstkowych oraz przeprowadzić transformację europejskiego systemu energetycznego w skoordynowany sposób. Zapewniają one redukcję netto emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń, ochronę różnorodności biologicznej, wykorzystanie korzyści płynących z rynku wewnętrznego, pełne wykorzystanie korzyści skali i współpracy technologicznej w Europie, a także gwarantują inwestorom pewność wynikającą z ogólnounijnych ram regulacyjnych. Poprzez działania na szczeblu UE w połączeniu z działaniami na szczeblu państw członkowskich można usunąć szereg barier dla inwestycji publicznych i prywatnych, uzupełniając i wzmacniając wysiłki krajowe i lokalne.

Cel wniosku nie mógłby zostać osiągnięty w takim samym stopniu za pomocą środków krajowych. Jednocześnie pozostawia on państwom członkowskim dużą swobodę w regulowaniu szczegółów ich ram wydawania zezwoleń. Wniosek zakłada podejście odgórne, ale również utrzymuje i wzmacnia kompetencje na szczeblu krajowym, w związku z czym uznaje się go za zgodny z zasadą pomocniczości.

• **Proporcjonalność**

Inicjatywa jest zgodna z zasadą proporcjonalności. W związku z utrzymującą się sytuacją geopolityczną spowodowaną inwazją Rosji na Ukrainę oraz potrzebą zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i konkurencyjności UE istnieje wyraźna potrzeba podjęcia dalszych działań w celu przyspieszenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii, a w konsekwencji rozwijania sieci elektroenergetycznych i zakładów produkcji wodoru oraz infrastruktury systemu wodorowego. Proponowane środki przyczyniają się do szybszego i bardziej ukierunkowanego rozwoju infrastruktury energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych, magazynów energii i stacji ładowania w skuteczny sposób, bez nakładania znacznych kosztów na operatorów systemów/projektodawców oraz państwa członkowskie, krajowe organy regulacyjne i Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki. Uznaje się, że we wniosku udało się zapewnić równowagę między obowiązkami a elastycznością pozostawioną państwom członkowskim co do sposobu, w jaki osiągną wyznaczone cele na 2030 r. w dziedzinie klimatu i energii oraz cel neutralności klimatycznej, określone w Europejskim prawie o klimacie, a także pilną potrzebę ograniczenia zależności energetycznej Unii i zmniejszenia cen energii.

Niniejsza zmiana dyrektywy (UE) 2018/2001 ogranicza się do tego, co uznaje się za konieczne do dalszego uproszczenia i usprawnienia procedur wydawania zezwoleń w odniesieniu do projektów dotyczących wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, magazynów energii i stacji ładowania oraz w celu przyspieszenia wdrażania energii odnawialnej i jej integracji. Jeżeli chodzi o planowanie

infrastruktury, zmiany w dyrektywie (UE) 2019/944 ograniczają się do jednego artykułu, który jest ściśle powiązany z ogólnounijnym dziesięcioletnim planem rozwoju sieci, a zatem z powiązanymi zmianami w rozporządzeniu TEN-E. Zmiany mają na celu wyjaśnienie powiązań między dyrektywą a rozporządzeniem TEN-E i dostosowanie brzmienia do zmian wprowadzonych w pakiecie dotyczącym gazów (dyrektywa (UE) 2024/1788).

Szczegółową sekcję dotyczącą proporcjonalności uwzględniono również w ocenie skutków (sekcja 7.4) w odniesieniu do wszystkich rozważanych wariantów. Wniosek opiera się na wariantcie strategicznym 2, który wydaje się proporcjonalny względem charakteru problemu, ponieważ koncentruje się na usprawnieniu obecnych procesów i oferuje nowe, merytoryczne narzędzia, które uznaje się za skuteczne w osiągnięciu celów niniejszej inicjatywy.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek ma postać dyrektywy zmieniającej i nowelizuje następujące dyrektywy:

- dyrektywę (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, wzmacniając przepisy tej dyrektywy dotyczące wydawania zezwoleń (art. 2, art. 15c, art. 15d i art. 16–17);
- dyrektywę (UE) 2019/944 w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, wzmacniając przepisy dotyczące procedur udzielania zezwoleń (art. 8) za pomocą specjalnych środków przyspieszających wydawanie zezwoleń oraz wprowadzając środki dotyczące identyfikacji rozwiązań alternatywnych i wdrażania środków kompensacyjnych w przypadku stosowania odstępstwa przewidzianego w dyrektywie 92/43/EWG, dyrektywie 2000/60/WE i dyrektywie 2009/147/WE (art. 8a);
- dyrektywę (UE) 2024/1788 w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zapewniając spójność między jej przepisami dotyczącymi procedur udzielania zezwoleń (art. 8) a przepisami dyrektywy (UE) 2019/944.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Ze względu na ukierunkowany charakter proponowanych zmian i niedawną nowelizację dyrektywy (UE) 2018/2001 w 2023 r. przeprowadzenie oceny ex post nie było możliwe. W ocenie skutków uwzględniono sprawozdanie z wdrażania koncentrujące się na głównych przepisach dotyczących wydawania zezwoleń, które są również częścią niniejszego wniosku. Termin transpozycji przez państwa członkowskie przepisów tej dyrektywy dotyczących planowania i wydawania zezwoleń wyznaczono głównie na lipiec 2024 r., ale również na maj 2025 r. (art. 15b, 15c i 16a), przy czym termin wdrożenia wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych wyznaczono na 21 lutego 2026 r. Sprawozdanie zawierało zatem wstępne wyniki dotyczące transpozycji i wdrażania ram wydawania zezwoleń, zgromadzone w ramach bieżących umów. Z informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron wynika, że nawet w państwach członkowskich, w których istniejące ramy zostały transponowane i są wdrażane, nadal istnieją wąskie gardła, które utrudniają szybkie wydawanie zezwoleń i realizację. Dlatego też proponowane środki dotyczą głównie kwestii, których nie uwzględniono lub uwzględniono jedynie częściowo

w nowelizacji z 2023 r., uzupełniając tym samym istniejące środki, przy czym w większości przypadków wprowadzono ograniczone zmiany w istniejących ramach.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła w okresie od 13 maja do 5 sierpnia 2025 r. kompleksowe internetowe otwarte konsultacje publiczne na portalu „Wyraź swoją opinię”. Konsultacje objęły następujące tematy: i) ogólne funkcjonowanie rozporządzenia TEN-E, ii) planowanie infrastruktury UE, iii) planowanie sieci elektroenergetycznej na szczeblu krajowym, iv) zdolność hostingową sieci elektroenergetycznej, v) wydawanie zezwoleń, vi) inwestycje w infrastrukturę sieciową, vii) łańcuchy dostaw, viii) cyfryzację i odporność oraz ix) uproszczenie.

W ramach konsultacji otrzymano łącznie 197 odpowiedzi. Ponadto za pośrednictwem skrzynki pocztowej przeznaczonej do celów konsultacji otrzymano 2 wiadomości e-mail. Na każde pytanie wielokrotnego wyboru w formularzu otwartych konsultacji publicznych udzielono 197 odpowiedzi, co oznacza, że każdy respondent udzielił odpowiedzi na każde pytanie. W przypadku niektórych pytań respondenci byli proszeni o ocenę w pięciostopniowej skali, w jakim stopniu zgadzają lub nie zgadzają się z poszczególnymi stwierdzeniami. Skala obejmowała następujące odpowiedzi: i) zdecydowanie się nie zgadzam, ii) raczej się nie zgadzam, iii) nie mam zdania, iv) raczej się zgadzam, v) zdecydowanie się zgadzam. Przewidziano również opcję „nie wiem”.

Około jedna trzecia respondentów, tzn. 34 % (36 % przedsiębiorstw, 37 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 14 % organizacji pozarządowych, 10 % organów publicznych) zgłosiła, że przepisy dotyczące wydawania zezwoleń zawarte w rozporządzeniu TEN-E nie są jasne ani łatwe do wdrożenia, przy czym 16 % nie miało zdania, a 34 % nie było pewnych. Zdecydowana większość, bo aż 83 % (92 % przedsiębiorstw, 83 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 29 % organizacji pozarządowych, 70 % organów publicznych) poparła uproszczenie i usprawnienie ocen oddziaływania na środowisko (tylko 5 % nie miało zdania, a 5 % nie było pewnych). Podobnie 82 % respondentów (83 % przedsiębiorstw, 81 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 79 % organizacji pozarządowych, 80 % organów publicznych) zgodziło się, że procedury wydawania zezwoleń powinny być w pełni cyfrowe (tylko 7 % nie miało zdania, a 9 % nie było pewnych). Dodatkowo 77 % respondentów (78 % przedsiębiorstw, 85 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 50 % organizacji pozarządowych, 70 % organów publicznych) zgodziło się, że terminy wydawania zezwoleń na sieci należy skrócić lub – w przypadku ich braku – ustanowić, przy czym jedynie 7 % respondentów nie miało zdania, a 9 % było niepewnych.

Ponadto 64 % respondentów zgodziło się, że należy uprościć procedury wydawania zezwoleń na magazyny energii (59 % przedsiębiorstw, 81 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 50 % organizacji pozarządowych, 70 % organów publicznych), przy czym 13 % nie miało zdania, a 18 % nie było pewnych. Nieco więcej (69 %) poparło uproszczenie procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące sieci dystrybucyjnych, projekty na małą skalę dotyczące energii ze źródeł odnawialnych oraz działania takie jak zmiana przeznaczenia, renowacja i rozbudowa źródła energii (przedsiębiorstwa 67 %, stowarzyszenia przedsiębiorców 80 %, organizacje pozarządowe 50 %, organy publiczne 60 %), natomiast 8 % nie miało zdania, a 19 % nie było pewnych. Ponadto 71 % respondentów zgodziło się, że należy uprościć procedury wydawania zezwoleń na projekty hybrydowe (takie, które łączą różne technologie, w tym magazynowanie) i inne innowacyjne rozwiązania (72 % przedsiębiorstw, 85 % stowarzyszeń przedsiębiorców, 43 % organizacji pozarządowych, 60 % organów publicznych), przy czym 11 % nie miało zdania, a 14 % nie było pewnych.

Jednocześnie odbyły się dwa publiczne dialogi na temat wdrażania: jeden dotyczący ocen oddziaływania na środowisko i wydawania zezwoleń, przeprowadzony przez komisarz Jessikę Roswall¹⁹, a drugi dotyczący wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązanej infrastruktury, przeprowadzony przez komisarza Jørgensena²⁰. Podczas obu dialogów zainteresowane strony zwróciły uwagę na potrzebę uproszczenia procedur wydawania zezwoleń, w szczególności w odniesieniu do ocen oddziaływania na środowisko, a także na potrzebę wzmoczenia wysiłków na rzecz wdrożenia obowiązujących przepisów UE i rozpowszechniania dobrych praktyk. W dialogu na temat wdrażania prowadzonym przez komisarza Jørgensena podkreślono również potrzebę dalszego **uproszczenia procedur** (w szczególności w odniesieniu do projektów na małą skalę, magazynowania i rozbudowy źródła energii), rozszerzenia zasady **nadrzędnego interesu publicznego, ukierunkowanych zwolnień** z konkretnych przepisów UE, przyspieszenia **cyfryzacji** procesów wydawania zezwoleń oraz poprawy **dostępności danych**.

Ponadto w niedawnym sprawozdaniu na temat stanu regionów i miast²¹ jednym z postulatów regionów i miast wobec Europy było przyspieszenie wydawania zezwoleń na odnawialne źródła energii, a jako jedną z głównych przeszkód w terminowym wdrażaniu tych rozwiązań wskazano opóźnienia administracyjne. Jednocześnie regiony i miasta zwróciły się o opracowanie zharmonizowanego ogólnounijnego cyfrowego systemu wydawania zezwoleń, który ich zdaniem ograniczy biurokrację i przyspieszy zatwierdzanie na szczeblu lokalnym, co pokrywa się z naszą propozycją dalszej cyfryzacji i centralizacji procedur wydawania zezwoleń.

Odpowiedzi te potwierdziły potrzebę podjęcia działań w celu uproszczenia i przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń. Otrzymane informacje zwrotne odpowiednio odzwierciedlono we wniosku, uwzględniając wymienione wyżej kwestie, w przypadku których wysoki odsetek respondentów wskazał na potrzebę uproszczenia, przyspieszenia i cyfryzacji procesu wydawania zezwoleń.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja przeprowadziła tę analizę z wykorzystaniem różnych kanałów informacyjnych. Podczas przygotowywania sprawozdania z wdrażania, które załączono do oceny skutków, przeprowadzono opartą na dokumentacji analizę prawną i polityczną. Po pierwsze, Komisja zapoznała się również z doświadczeniami państw członkowskich we wdrażaniu przepisów dotyczących wydawania zezwoleń na podstawie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, zebranymi w ramach specjalnego badania pt. „Wsparcie techniczne w zakresie rozwoju i wdrażania polityki dotyczącej OZE – Uproszczenie procedur wydawania zezwoleń i procedur administracyjnych dotyczących instalacji OZE (RES Simplify)”²² opublikowanego w kwietniu 2023 r. Oprócz odpowiednich dokumentów ustawodawczych głównym źródłem były własne prace Komisji nad wdrożeniem części zrewidowanej dyrektywy RED dotyczącej

¹⁹ [Dialog na temat wdrażania dotyczący ocen oddziaływania na środowisko i wydawania zezwoleń – Środowisko.](#)

²⁰ [Dialog na temat wdrażania dotyczący wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązanej infrastruktury z komisarzem Jørgensenem – Komisja Europejska.](#)

²¹ Europejski Komitet Regionów, „Stan regionów i miast – sprawozdanie roczne UE z 2025 r.” (październik 2025): [Stan regionów i miast w Unii Europejskiej |Europejski Komitet Regionów.](#)

²² Sprawozdanie końcowe można znaleźć tutaj: [Technical support for RES policy development and implementation – Simplification of permission and administrative procedures for RES installations \[Wsparcie techniczne w zakresie rozwoju i wdrażania polityki dotyczącej OZE – uproszczenie procedur wydawania pozwoleń i procedur administracyjnych dotyczących instalacji OZE\] \(RES Simplify\) – Urząd Publikacji Unii Europejskiej.](#)

wydawania zezwoleń, w tym realizowane w drodze kontroli transpozycji. Postępy w zakresie kontroli transpozycji podsumowano w czerwcu 2025 r. w pierwszym sprawozdaniu z postępów przedłożonym Komisji w ramach trwającej umowy szczegółowej „Pomoc prawna w zakresie kontroli transpozycji przez państwa członkowskie dyrektywy zmieniającej Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r.”. Ponadto w analizie podsumowano ustalenia wynikające z trwającego badania pt. „Monitorowanie postępów w zakresie środków mających na celu usprawnienie procedur wydawania zezwoleń na podstawie zrewidowanej dyrektywy RED i rozporządzenia nadzwyczajnego oraz opracowanie kluczowych wskaźników wyników związanych z wydawaniem zezwoleń” oraz z jego pierwsze sprawozdania okresowego otrzymanego przez Komisję w lipcu 2025 r., a także z badania dotyczącego monitorowania wdrażania zalecenia Komisji w sprawie przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń²³. Przedmiotowe sprawozdanie uzupełniono również o wyniki dyskusji przeprowadzonych od kwietnia 2023 r. podczas sześciu posiedzeń grupy ekspertów ds. wydawania zezwoleń na energię ze źródeł odnawialnych i jednego wydarzenia z udziałem zainteresowanych stron, wyniki dyskusji na temat wdrożenia przepisów dotyczących wydawania zezwoleń w ramach wspólnego działania na rzecz dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (CA-RES²⁴), a także wnioski z dialogu na temat wdrażania dotyczącego wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązanej infrastruktury z komisarzem Jørgensenem z czerwca 2025 r.²⁵. Co więcej, jeżeli chodzi o procedury wydawania zezwoleń mające zastosowanie do infrastruktury energetycznej, oceniono je w ramach sprawozdania pt. „Analiza krajowego procesu wydawania zezwoleń dla projektów dotyczących infrastruktury przesyłu energii ze szczególnym uwzględnieniem projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) 2022/869”, zleconego przez Komisję i opublikowanego na początku roku 2025²⁶. W analizie tej wskazano luki, którymi należy się zająć, aby ułatwić stworzenie jednolitych i skutecznych ram wydawania zezwoleń, które będą wspierać terminową realizację kluczowych projektów infrastrukturalnych, a także inne niedociągnięcia związane z ocenami oddziaływania na środowisko, jasnością procedur i akceptacją społeczną.

- **Ocena skutków**

W odniesieniu do niniejszego wniosku przygotowano ocenę skutków i otrzymano pozytywną opinię z uwagami od Rady ds. Kontroli Regulacyjnej (RSB/RM/cdd – rsb(2025)9584707).

Oceniono trzy warianty (zob. tabela poniżej):

²³ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Energii, COWI, Eclareon i Prognos, „Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report” [Monitorowanie wdrażania zalecenia i wytycznych Komisji dotyczących przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń w odniesieniu do energii odnawialnej i powiązanych projektów infrastrukturalnych – sprawozdanie końcowe], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2833/2257747>.

²⁴ www.ca-res.eu.

²⁵ Zob. przypis 18.

²⁶ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Energii, Milieu, Bruggeman, V., Vona, L., Moreira, G. i in., *Study on national permit granting process applicable to energy transmission infrastructure projects with a focus on projects of common interest and projects of mutual interest under Chapter III of Regulation (EU) 2022/869 – Overview report* [Analiza krajowego procesu wydawania zezwoleń dla projektów dotyczących infrastruktury przesyłu energii ze szczególnym uwzględnieniem projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) 2022/869 – sprawozdanie ogólne], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2833/2566900>.

Skrócenie i uproszczenie procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące infrastruktury energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych i magazynowania energii, a także stacji ładowania	C.1	Wspieranie wdrażania obowiązujących przepisów i wydawanie wytycznych
	C.2	Ukierunkowane zmiany legislacyjne w celu przyspieszenia wydawania zezwoleń
	C.3	Scentralizowany ogólnounijny system koordynacji wydawania zezwoleń na niektóre wielkoskalowe projekty dotyczące infrastruktury energetycznej („28. system prawny”)

Środek C.2, który jest wariantem preferowanym i który stanowi podstawę niniejszego wniosku, obejmuje zmiany legislacyjne mające na celu dalsze przyspieszenie i uproszczenie procedur wydawania zezwoleń dla transgranicznych i krajowych sieci przesyłowych oraz lokalnych sieci dystrybucyjnych, a także projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i magazynowania oraz stacji ładowania. Zmiany te mogłyby obejmować: 1) ustanowienie ram na szczeblu UE w celu przyspieszenia wydawania zezwoleń na projekty w zakresie dystrybucji, przesyłu i magazynowania energii elektrycznej oraz stacje ładowania, w tym dostosowanie do przepisów UE dotyczących wydawania zezwoleń mających zastosowanie do infrastruktury wodorowej i dalsze wzmocnienie tych przepisów; 2) wprowadzenie zmian w zrewidowanej dyrektywie RED oraz 3) uproszczenie i usprawnienie ocen oddziaływania na środowisko mających zastosowanie do aktywów energetycznych; wyłączenie określonych projektów ze względu na ich cechy z niektórych ocen lub ich elementów.

Wariant dotychczasowego scenariusza postępowania (BAU) odrzucono jako wariant strategiczny na wczesnym etapie, ponieważ zidentyfikowane problemy utrzymałyby się, a nawet nasiliły, co uniemożliwiłoby osiągnięcie wyznaczonych celów. W porównaniu z wariantami 1 i 3 wariant 2 uznano za lepszy pod względem skutków, efektywności, spójności, pomocniczości i proporcjonalności. Zidentyfikowano następujące skutki:

Wpływ ekonomiczny

Dzięki stworzeniu jasnych ram z konkretnymi krótszymi terminami i prostszymi procedurami rozwoju projektów OZE, sieci, magazynów i stacji ładowania wnioski doprowadziłyby do skrócenia czasu realizacji projektów, a tym samym przyniosłyby pozytywne efekty gospodarcze. Potwierdzają to doświadczenia z wdrażania wiążących i fakultatywnych środków mających na celu przyspieszenie wydawania zezwoleń, wprowadzonych rozporządzeniem nadzwyczajnym. Niemcy w szerokim zakresie wykorzystwały środki przewidziane w rozporządzeniu, co przyniosło znaczne przyspieszenie procesu wydawania zezwoleń. Oczekuje się, że rozwiązanie problemu opóźnień w realizacji projektów przyniesie korzyści w postaci ogólnego obniżenia hurtowych cen energii elektrycznej i zwiększenia ogólnego dobrobytu.

Konkurencyjność

Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli Europa zdoła znacznie skrócić procedury planowania i wydawania zezwoleń, oprócz osiągnięcia bezpośrednich korzyści gospodarczych, może

również poprawić swoją pozycję konkurencyjną względem bezpośrednich konkurentów, np. poprzez racjonalną pod względem kosztów elektryfikację przemysłu.

Cyfryzacja

Wniosek zobowiązywałby państwa członkowskie do dalszej cyfryzacji procedur wydawania zezwoleń poprzez integrację narzędzi cyfrowych, tworzenie i ciągłą aktualizację platform o odpowiednie dane oraz podnoszenie kwalifikacji pracowników w zakresie obsługi nowych elementów cyfrowych.

Obciążenia administracyjne

Środki przewidziane we wniosku wymagają wdrożenia przez organy krajowe i lokalne, w szczególności jeśli chodzi o: wyposażenie organów wydających zezwolenia we wszelkie zasoby kadrowe, umiejętności i narzędzia niezbędne do obsługi rosnącej liczby wniosków o zezwolenie, przyspieszenie terminów wydawania zezwoleń i uproszczenie procedur wydawania zezwoleń na niektóre projekty i rozbudowy źródeł energii, stworzenie platform i narzędzi cyfrowych na potrzeby procesu wydawania zezwoleń i projektowania systemów podziału korzyści z udziału społeczeństwa w projektach dotyczących energii odnawialnej oraz nowych procedur jako pojedynczych punktów kontaktowych dla infrastruktury przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej w ujęciu ogólnym oraz magazynów energii i stacji ładowania, nieobjętych zrewidowaną dyrektywą RED. Ten krótkoterminowy wpływ na koszty przełożyłby się jednak na oszczędności wynikające z usprawnionych, prostszych i szybszych procedur w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Skutki społeczne

Wniosek obejmuje dodatkowe środki wzmacniające wczesne i skuteczne zaangażowanie publiczne oraz sprzyjające wsparciu społecznemu dla projektów dotyczących energii odnawialnej. Środki te wyraźnie obejmują przepisy mające na celu zwiększenie udziału społeczeństwa, a tym samym akceptacji społecznej dla projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych. Dokonując przeglądu obecnych środków dotyczących akceptacji społecznej projektów dotyczących energii odnawialnej, Komisja będzie mogła ocenić możliwość wprowadzenia środków, które przynoszą bezpośrednie lub pośrednie korzyści konsumentom, np. systemów podziału korzyści i tworzenia miejsc pracy.

Wpływ na środowisko

Zapewnienie rozwoju infrastruktury energetycznej, zwłaszcza sieci elektroenergetycznych, ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia udziału wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym, zapobiegając stratom środowiskowym wynikającym z ograniczeń. Integracja odnawialnych źródeł energii umożliwi ograniczenie wykorzystania paliw kopalnych, zmniejszając emisje gazów cieplarnianych, a tym samym przeciwdziałając dwóm głównym czynnikom powodującym utratę różnorodności biologicznej: zmianie klimatu i zanieczyszczeniu powietrza. Wniosek obejmuje środki mające na celu szybsze wydawanie zezwoleń, a tym samym szybsze i powszechniejsze wdrażanie, co odnosi się do wykorzystywania większej przestrzeni, a zatem ma wpływ na środowisko, ale środki te zaprojektowano tak, aby nie obniżyć poziomu ochrony środowiska.

Istotny wpływ na środowisko naturalne i środowisko stworzone przez człowieka wykracza poza emisje gazów cieplarnianych i emisje inne niż CO₂. Wpływ na środowisko w dużym stopniu zależy od zastosowanej technologii i lokalizacji aktywów oraz stanu środowiska

otaczającej fauny i flory. Wpływ ten uwzględniono jednak przy opracowywaniu proponowanych środków poprzez wprowadzenie zabezpieczeń.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek nie jest powiązany z programem REFIT, obejmuje jednak środki, które przyniosą pozytywne skutki pod względem uproszczenia i poprawy efektywności, takie jak skrócenie terminów wydawania zezwoleń, uproszczenie procesu i doprecyzowanie istniejących ram oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla projektodawców. Wniosek jest dostosowany do potrzeb internetu i odpowiedni zarówno w odniesieniu do środowiska fizycznego, jak i otoczenia cyfrowego. Obejmuje on środki mające na celu wspieranie cyfryzacji procedur wydawania zezwoleń, a także gromadzenia i rozpowszechniania informacji i danych dotyczących środowiska, które są niezbędne do przeprowadzenia odpowiednich ocen i uzyskania odpowiednich zezwoleń. Te narzędzia cyfrowe pozwolą również na scentralizowanie procedur, co ułatwi dostęp obywatelom i przedsiębiorstwom. Wszystkie te rozwiązania cyfrowe będą uwzględniać kwestie ochrony danych i cyberbezpieczeństwa zgodnie z ogólną polityką UE.

- **Prawa podstawowe**

Jeżeli chodzi o spójność z Kartą praw podstawowych UE, nadrzędnym celem niniejszego przeglądu jest uproszczenie i usprawnienie procedur wydawania zezwoleń na infrastrukturę energetyczną, taką jak sieci, magazyny energii i stacje ładowania, a także na energię ze źródeł odnawialnych, aby zwiększyć integrację tej energii i ograniczyć emisje gazów cieplarnianych. Jest to całkowicie zgodne z art. 37 Karty, zgodnie z którym wysoki poziom ochrony środowiska i poprawa jego jakości muszą być zintegrowane z politykami Unii i zapewnione zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie wiąże się z żadnymi dodatkowymi obciążeniami dla budżetu UE. Przewiduje się jedynie pewne potrzeby budżetowe na badania wspierające kontrole transpozycji.

Niniejszy wniosek zmienia istniejącą dyrektywę w sprawie promowania energii odnawialnej, a zatem szacuje się, że jego skutki i koszty administracyjne dla państw członkowskich będą umiarkowane, gdyż działa już większość niezbędnych struktur i przepisów. Państwa członkowskie poniosą koszty związane z wdrożeniem nowego obowiązku utworzenia cyfrowej, scentralizowanej platformy dla wszystkich niezbędnych zezwoleń, a także z ustanowieniem funkcji facylitatora, ale z czasem inwestycje te pozwolą zmniejszyć koszty administracyjne i obciążenie pracą. Ponadto oczekuje się, że ogólne usprawnienie procedur przyniesie państwom członkowskim znaczne oszczędności kosztów. W tym celu należy również wziąć pod uwagę, że wszelkie koszty wynikające z dalszego rozwoju i integracji odnawialnych źródeł energii zostaną zrównoważone innymi korzyściami gospodarczymi, środowiskowymi i społecznymi, takimi jak większe bezpieczeństwo dostaw, zastąpienie importowanych paliw kopalnych z państw trzecich oraz większa odporność na efekty zewnętrzne, przy jednoczesnym przyczynianiu się do pochłaniania dwutlenku węgla i zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza.

Niniejszy wniosek zmienia również obowiązujące dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w sprawie ochrony dzikiego ptactwa i w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Zmiany w dyrektywach w sprawie ochrony dzikiego ptactwa i siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory nie pociągną za sobą

kosztów. Ze zmian wprowadzonych do oceny oddziaływania na środowisko wynika, że środek wymagający posiadania bazy danych zawierającej wszystkie istotne dane i informacje środowiskowe będzie wiązał się z pewnymi kosztami, mimo że niektóre państwa członkowskie posiadają już takie bazy danych. W odniesieniu do pozostałych zmian szacuje się zatem, że jego skutki i koszty administracyjne będą umiarkowane, gdyż działa już większość niezbędnych struktur i przepisów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Po przyjęciu przez współprawodawców niniejszej dyrektywy zmieniającej Komisja podejmie w okresie jej transpozycji następujące działania w celu ułatwienia tego procesu:

- zapewnienie spotkań dwustronnych i rozmów telefonicznych między państwami członkowskimi w przypadku szczegółowych pytań dotyczących transpozycji dyrektywy;
- udzielanie wyjaśnień i wsparcia technicznego państwom członkowskim za pośrednictwem narzędzia internetowego dostępnego dla przedstawicieli państw członkowskich na potrzeby zapytań;
- aktualizacja, w razie potrzeby, zaleceń i wytycznych dotyczących wydawania zezwoleń.

Po upływie terminów transpozycji Komisja przeprowadzi kompleksową ocenę, by stwierdzić, czy państwa członkowskie dokonały pełnej i prawidłowej transpozycji niniejszej dyrektywy.

• Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

W związku z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Komisja/Belgia (sprawa C543/17) państwa członkowskie muszą dołączyć do swoich zgłoszeń krajowych środków transpozycji wystarczająco jasne i precyzyjne informacje wskazujące, które przepisy prawa krajowego stanowią transpozycję poszczególnych przepisów dyrektywy. Informacje te muszą być podane dla każdego obowiązku, a nie tylko na „poziomie artykułu”. Jeżeli państwa członkowskie wywiążą się z tego zobowiązania, co do zasady nie będą zobowiązane do przesyłania Komisji dodatkowych dokumentów wyjaśniających dotyczących transpozycji.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Zmiany w dyrektywie (UE) 2018/2001 (art. 1 niniejszego wniosku)

- W art. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany w celu wprowadzenia niektórych definicji.
- W art. 15c dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany w celu nałożenia na państwa członkowskie obowiązku niewyznaczania dużych obszarów, na których instalacja projektów dotyczących energii odnawialnej jest z góry niemożliwa ze względów środowiskowych, w tym ze względu na ochronę krajobrazu.
- W art. 15d dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany mające na celu przyjęcie środków, dzięki którym państwa członkowskie będą mogły zapewnić, aby część korzyści płynących z projektów dotyczących energii odnawialnej była przekazywana lokalnym obywatelom i społecznościom,

a także wprowadza się obowiązek wyznaczenia i finansowania niezależnego facylitatora, który będzie wspierać dialog między podmiotem realizującym projekt a ogółem społeczeństwa.

- W art. 16 dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany w celu nałożenia na państwa członkowskie obowiązku utworzenia jednolitego portalu cyfrowego na szczeblu krajowym na potrzeby wszystkich etapów procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, magazynowania energii i sieci. Portal ten będzie miał również dostęp do wszystkich danych dotyczących obserwacji gatunków oraz innych danych środowiskowych i geologicznych udostępnionych przez właściwe organy ds. ochrony środowiska, zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx].
- W art. 16b dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmianę polegającą na usunięciu odniesienia do celowego zabijania lub niepokojenia gatunków, jeżeli przyjęto niezbędne środki łagodzące, w celu wprowadzenia milczącej zgody na procedurę wydawania zezwoleń na obszarach innych niż obszary przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych.
- W art. 16c dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmianę polegającą na dodaniu przepisów szczegółowych ułatwiających rozbudowę źródła energii pomimo zmian w użytkowaniu gruntów oraz w celu uproszczenia wymogów środowiskowych dotyczących rozbudowy źródła energii w ramach projektów dotyczących energii odnawialnej z wiatru, jeżeli nie wykorzystuje się dodatkowej powierzchni gruntów.
- W art. 16d dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany w celu usprawnienia przepisów dotyczących wydawania zezwoleń w odniesieniu do procesu wydawania zezwoleń dla małych instalacji słonecznych i instalacji słonecznych na konstrukcjach sztucznych.
- W art. 16f dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany w celu usunięcia możliwości ograniczania przez państwa członkowskie stosowania nadrzędnego interesu publicznego oraz rozszerzenia stosowania domniemania nadrzędnego interesu publicznego na konflikty, w przypadku których sprzeczne interesy wykraczają poza interesy środowiskowe.
- W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się art. 16g w celu określenia zakresu oceny zadowalających rozwiązań alternatywnych oraz wymogu stosowania środków kompensacyjnych do celów odpowiedniego unijnego prawa ochrony środowiska.
- W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się art. 16h w celu uregulowania procedury wydawania zezwoleń na oddzielne magazynowanie energii inne niż magazynowanie wodoru.
- W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się art. 16i w celu uregulowania procesu wydawania zezwoleń na budowę stacji ładowania.
- W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się art. 16j w celu uregulowania procesu wydawania zezwoleń na hybrydyzację elektrowni wytwarzających energię odnawialną.
- W art. 17 dyrektywy (UE) 2018/2001 wprowadza się zmiany mające na celu konsolidację wszystkich przepisów dotyczących podłączenia do sieci,

rozszerzenie ich zakresu i wprowadzenie jasnych zasad dotyczących procedur wydawania zezwoleń na przyłączenie do sieci, w tym określonych terminów podłączenia niektórych projektów.

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/944 (art. 2 niniejszego wniosku)

- W art. 8 dyrektywy (UE) 2019/944 wprowadza się zmiany w celu uregulowania procedury wydawania zezwoleń na infrastrukturę systemów przesyłowych i dystrybucyjnych, dodając wymóg zapewnienia organom krajowym odpowiednich zasobów, terminy dotyczące procedur udzielania zezwoleń, milczącą zgodę na decyzje administracyjne, termin składania przez organy wniosków o dane do projektodawców, tymczasowe domniemanie nadrzędnego interesu publicznego w odniesieniu do sieci elektroenergetycznych, tymczasowe zwolnienie dotyczące renowacji, modernizacji lub rozbudowy źródła energii istniejących sieci przesyłowych i dystrybucyjnych z ocen oddziaływania na środowisko i odpowiednich ocen, aspekty związane z oceną projektów na podstawie dyrektywy 2000/60/WE i oceną emisji azotu, które mogą być przeprowadzane w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą 92/43/EWG, oraz ograniczenie ocen oddziaływania na środowisko do nowych aktywów. Ponadto artykuł ten zostaje zmieniony w celu nałożenia na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia platform cyfrowych do rozpatrywania wniosków o zezwolenie. Platformy te będą również miały dostęp do wszystkich danych dotyczących obserwacji gatunków oraz innych danych środowiskowych i geologicznych udostępnionych przez właściwe organy ds. ochrony środowiska, zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx].
- W dyrektywie (UE) 2019/944 wprowadza się art. 8a w celu określenia zakresu oceny zadowalających rozwiązań alternatywnych oraz wymogu stosowania środków kompensacyjnych do celów odpowiedniego unijnego prawa ochrony środowiska.
- W dyrektywie (UE) 2019/944 wprowadza się art. 40a w celu uregulowania rozbudowy sieci i uprawnień do podejmowania decyzji inwestycyjnych na szczeblu krajowym. Artykuł zastępuje dotychczasowy art. 51 w celu wyjaśnienia prawnego stosowania odpowiednich przepisów i ma na celu zapewnienie pełnej spójności z ostatnimi zmianami w dyrektywie (UE) 2024/1788 i rozporządzeniu TEN-E.
- Uchyła się art. 51 dyrektywy (UE) 2019/944 dotyczący rozwoju sieci i uprawnień do podejmowania decyzji inwestycyjnych, ponieważ kwestia ta zostanie uregulowana w nowym art. 40a.

Zmiany w dyrektywie (UE) 2024/1788 (art. 3 niniejszego wniosku)

- W art. 8 dyrektywy (UE) 2024/1788 wprowadza się zmianę polegającą na dodaniu wymogu zapewnienia odpowiednich zasobów dla organów krajowych, milczącej zgody na decyzje administracyjne, terminu składania przez organy wniosków o udostępnienie danych do projektodawców oraz wymogu, aby platforma cyfrowa obsługiwała procedury udzielania zezwoleń.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniająca dyrektywy (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788 w odniesieniu do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powolne i skomplikowane procedury wydawania zezwoleń, w tym w odniesieniu do podłączeń do sieci, są jednym z głównych czynników powodujących opóźnienia w realizacji projektów energetycznych. Budowa sieci przesyłowych energii elektrycznej trwa około 10 lat, z czego wydawanie zezwoleń zajmuje ponad połowę potrzebnego czasu. Podobnie wydawanie zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej może nadal trwać do dziewięciu lat, w zależności od państwa członkowskiego i zastosowanej technologii. W przypadku instalacji do magazynowania energii może to trwać od roku do siedmiu lat, w zależności od technologii. W niektórych państwach członkowskich procedury wydawania zezwoleń na budowę lub przebudowę stacji ładowania wzdłuż autostrad i w zajezdniach mogą trwać do dwóch lat. Powolne wydawanie zezwoleń wynika m.in. z niespójności systemów administracyjnych różnych organów, niewystarczającej liczby pracowników w organach, czasu trwania ocen oddziaływania na środowisko, braku akceptacji społecznej, ograniczonej cyfryzacji i dostępności danych, a także odwołań administracyjnych i sądowych.
- (2) W ostatnich latach wprowadzono nowe środki na szczeblu Unii w celu przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej oraz, do pewnego stopnia, projekty infrastrukturalne. W 2022 r. przyjęto rozporządzenie Rady

¹ Dz.U. C z, s. .² Dz.U. C z, s. .

(UE) 2022/2577³ w celu przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej i powiązane projekty infrastrukturalne. Jego częściowe stosowanie przedłużono rozporządzeniem Rady (UE) 2024/223⁴ do dnia 30 czerwca 2025 r. Ponadto dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413⁵ zmieniono dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁶ w celu usprawnienia procedur administracyjnych dotyczących wydawania zezwoleń dla elektrowni wytwarzających energię odnawialną poprzez wprowadzenie kompleksowych ram wydawania zezwoleń, z krótszymi terminami i prostszymi przepisami. W zmienionej dyrektywie zawarto obowiązki w zakresie mapowania, obowiązek wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, gdzie oczekuje się niewielkiego wpływu projektów na środowisko, a zatem mogą mieć zastosowanie szybsze i prostsze przepisy, oraz fakultatywne środki mające na celu wprowadzenie obszarów przyspieszonego rozwoju projektów infrastrukturalnych, w przypadku których projekty infrastrukturalne są zwolnione z oceny oddziaływania na środowisko pod pewnymi warunkami, takimi jak przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla danego obszaru.

- (3) Konieczne jest dalsze uproszczenie i skrócenie administracyjnych procedur wydawania zezwoleń w skoordynowany i zharmonizowany sposób, aby zapewnić osiągnięcie przez Unię ambitnych celów w zakresie klimatu i energii na 2030 r. oraz celu neutralności klimatycznej do 2050 r. W dyrektywie (UE) 2018/2001 nie uwzględniono ważnych kwestii, które znacznie opóźniają procedury wydawania zezwoleń i integrację odnawialnych źródeł energii z systemem, takich jak powolne procedury wydawania zezwoleń na sieci, instalacje oddzielnego magazynowania energii lub stacje ładowania, brak akceptacji społecznej lub niewystarczająca cyfryzacja procedur. Co więcej, dyrektywa ta obejmuje tylko niektóre środki przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2022/2577, ale nie uwzględnia kilku istotnych środków w nim zawartych, które przestały mieć zastosowanie, takich jak rozszerzenie priorytetu projektów dotyczących energii odnawialnej poza aspekty środowiskowe oraz usprawnienie przestrzegania niektórych przepisów dotyczących ochrony środowiska. Konieczne są ponadto pewne ukierunkowane zmiany istniejących środków dyrektywy (UE) 2018/2001, aby zapewnić ich pełną skuteczność.
- (4) W art. 15c dyrektywy (UE) 2018/2001 nałożono na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych w odniesieniu do co najmniej jednej technologii energii odnawialnej. Do celów takiego wyznaczenia państwa członkowskie mogą wyłączyć niektóre obszary z możliwości otrzymania statusu obszaru przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł

³ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj>).

⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2024/223 z dnia 22 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2022/2577 ustanawiającego ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

odnawialnych ze względu na ich wysoką wartość środowiskową i wrażliwość. Aby jednak nie podważać celów wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie nie powinny wskazywać dużych obszarów, na których instalacja projektów dotyczących energii odnawialnej jest z góry niemożliwa ze względów środowiskowych, w tym ochrony krajobrazu, ponieważ projekty te będą podlegać odpowiednim specjalnym ocenom oddziaływania na środowisko, które umożliwią identyfikację i uwzględnienie potencjalnego wpływu na środowisko.

- (5) Niewłaściwie realizowane procesy udziału społeczeństwa skutkujące sprzeciwem w postaci odwołań administracyjnych i sądowych nadal przyczyniają się do przedłużania realizacji odpowiednich projektów energetycznych. Odwołania powodują konieczność podjęcia dodatkowych kroków wykraczających poza przewidziane ramy czasowe administracyjnych procedur wydawania zezwoleń, co prowadzi do nieprzewidzianych opóźnień, których wielkość różni się w zależności od tempa działania wymiaru sprawiedliwości w danym państwie członkowskim. Brak akceptacji społecznej jest jedną z głównych barier w procedurach wydawania zezwoleń dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, a tym samym we wprowadzaniu jej na rynek. Zapewnienie udziału społeczności lokalnych w projektach dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, w szczególności tych większych, może zwiększyć akceptację społeczną. W związku z tym państwa członkowskie powinny przyjąć środki, dzięki którym duże projekty dotyczące energii odnawialnej będą dzielić się swoimi korzyściami z lokalnymi mieszkańcami i społecznościami poprzez bezpośredni lub pośredni udział, bez uszczerbku dla swobody wyboru dostawcy zgodnie z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944⁷. Środki takie mogą obejmować: środki bezpośredniego udziału finansowego w różnych formach, takich jak systemy współwłasności, w tym poprzez współpracę ze społecznościami energetycznymi; systemy finansowania społecznościowego lub systemy prosumpcji energii ze źródeł odnawialnych bądź dzielenia się energią lub środki pośredniego udziału finansowego, takie jak promowanie umów i tworzenie miejsc pracy dla społeczności lokalnych, w tym programy szkoleniowe; fundusze pożytku publicznego na rzecz społeczności lokalnych; rekompensaty finansowe dla społeczności lokalnych w pobliżu projektu; budowa i utrzymanie infrastruktury publicznej w pobliżu projektu; zniżki w cenie energii elektrycznej lub wsparcie dla odbiorców wrażliwych i osób dotkniętych ubóstwem energetycznym.
- (6) Lokalny opór, często wynikający z braku przejrzystości i niewystarczającego zaangażowania społeczności, może prowadzić do opóźnień w procedurach wydawania zezwoleń i późniejszych sporów sądowych. Jak wskazano w zaleceniu Komisji (UE) 2024/1343⁸, wczesne i odpowiednie zaangażowanie społeczeństwa jest wyraźnym czynnikiem powodzenia projektów dotyczących energii odnawialnej. Profesjonalny niezależny facylitator może przyspieszyć wdrażanie dużych instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy powyżej 10 MW w drodze wspierania konsultacji między podmiotami realizującymi projekty a społecznościami lokalnymi,

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

⁸ Zalecenie Komisji (UE) 2024/1343 z dnia 13 maja 2024 r. w sprawie przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń w odniesieniu do projektów dotyczących energii odnawialnej i powiązanych projektów infrastrukturalnych (Dz.U. L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

w stosownych przypadkach, przed rozpoczęciem i w trakcie procedur wydawania zezwoleń, w celu rozwijania dialogu i budowania konsensusu między odpowiednimi stronami w trakcie całego procesu oraz unikania sporów prawnych. Facylitator powinien być osobą trzecią, niezależną od odpowiednich stron, i nie powinien mieć żadnych interesów finansowych związanych z podmiotem realizującym lub społecznością, na terenie której zlokalizowany jest projekt.

- (7) Brak zasobów organów wydających zezwolenia oraz brak cyfryzacji procedur wydawania zezwoleń i dostępności danych to wąskie gardła spowalniające procedury wydawania zezwoleń. Cyfryzacja i właściwe wykorzystanie funkcji sztucznej inteligencji są kluczowymi narzędziami przyspieszającymi procedury i zwiększającymi efektywność wszystkich zaangażowanych stron. Umożliwia ona szybsze rozpatrywanie wniosków przez odpowiednie organy oraz umożliwia projektodawcom szybki dostęp od samego początku do jasnych informacji na temat etapów procesu i wymogów, zapewniając tym samym przejrzystość i monitorowanie. Cyfryzacja procedur wydawania zezwoleń pozostaje jednak w tyle, ponieważ jest często rozproszona między procedurami i etapami wydawania zezwoleń w różnych właściwych organach, a większość państw członkowskich nie posiada jednolitego procesu cyfrowego⁹. Ponadto często do rozpatrywania tego samego wniosku projektowego wykorzystuje się więcej niż jeden portal cyfrowy, a interoperacyjność nie zawsze jest zapewniona. Prowadzi to do wysokiego obciążenia administracyjnego dla projektodawców, ograniczenia koordynacji wewnętrznej między organami zajmującymi się procedurami wydawania zezwoleń na różnych szczeblach, braku widoczności statusu wniosku oraz niejasności co do wąskich gardeł spowalniających procedury wydawania zezwoleń. Państwa członkowskie powinny utworzyć na szczeblu krajowym jednolity portal cyfrowy na potrzeby wszystkich etapów procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, magazynowania i sieci, tak aby przyczyniał się on do bardziej jednolitej cyfryzacji, interoperacyjności i przejrzystości między różnymi organami wydającymi zezwolenia w państwach członkowskich, a ostatecznie do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń. Powinien on również uprościć proces, umożliwiając wnioskodawcom składanie wniosków za pośrednictwem jednego portalu automatycznie przypisującego wnioski właściwemu organowi, który będzie je rozpatrywał bezpośrednio na portalu, unikając pośrednich etapów w formie papierowej. Portal powinien posiadać funkcje, w tym oparte na sztucznej inteligencji, które umożliwią pojedynczemu punktowi kontaktowemu, innym organom i wnioskodawcom sprawdzenie statusu wniosku i miejsc, w których występują opóźnienia, a także sprawdzenie przestrzegania terminów wydawania zezwoleń. Ponadto powinien on umożliwiać pozyskiwanie danych statystycznych w celu sprawdzenia ogólnych postępów w procedurach wydawania zezwoleń w państwach członkowskich. Format wybrany do przechowywania i przekazywania odpowiednich danych zgromadzonych za pośrednictwem portalu powinien być interoperacyjny. Portal powinien ułatwiać wykonywanie obowiązków pojedynczego punktu kontaktowego, który powinien mieć dostęp do wszystkich odpowiednich danych i informacji.

⁹ Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Energii, COWI, Eclareon i Prognos, „Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report” [Monitorowanie wdrażania zalecenia i wytycznych Komisji dotyczących przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń w odniesieniu do energii odnawialnej i powiązanych projektów infrastrukturalnych – sprawozdanie końcowe], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, s. 31.

- (8) Szybszym i krótszym terminom wydawania zezwoleń w procedurach wydawania zezwoleń muszą towarzyszyć dodatkowe środki zapewniające ich skuteczność w praktyce. Środki administracyjne dotyczące milczącej zgody zapewniają automatyczne zatwierdzenie wniosku, jeżeli administracja publiczna nie podejmie działań w prawnie określonym terminie, a zatem są użytecznym narzędziem przeciwdziałania beczynności administracyjnej, nadając milczeniu administracji skutek prawny. W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadzono milczącą zgodę na niektóre decyzje, a mianowicie na pośrednie etapy procedury wydawania zezwoleń na obszarach przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych oraz na ostateczne zezwolenia dla wszystkich małych instalacji słonecznych o mocy poniżej 100 kW. Biorąc pod uwagę potrzebę przyspieszenia wdrażania odnawialnych źródeł energii oraz fakt, że wdrażanie obszarów przyspieszonego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych jest procesem czasochłonnym, środek ten należy również stosować w procedurach wydawania zezwoleń mających zastosowanie do projektów zlokalizowanych poza obszarami przyspieszonego rozwoju. W ramach tych procedur państwa członkowskie powinny zapewnić stosowanie zasady milczącej zgody administracyjnej, w tym w odniesieniu do ostatecznych decyzji, z wyjątkiem decyzji środowiskowych. Aby zapewnić skuteczne stosowanie tego środka i zagwarantować prawa osób trzecich do ochrony sądowej, odpowiednie organy powinny podawać do wiadomości publicznej, że dana decyzja została przyjęta w sposób dorozumiany.
- (9) Rozbudowa źródła energii istniejących elektrowni wytwarzających odnawialną energię elektryczną ma znaczny potencjał, aby przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie energii odnawialnej. Ponieważ istniejące elektrownie wytwarzające odnawialną energię elektryczną instalowano w większości przypadków w miejscach o znacznym potencjale zasobów energii odnawialnej, rozbudowa źródła energii może zapewnić dalsze wykorzystanie tych miejsc, gwarantując tym samym efektywne użytkowanie gruntów i eksploatację najlepszych zasobów energii odnawialnej. Dotyczy to w szczególności lądowej energetyki wiatrowej, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że w Europie wiele lądowych farm wiatrowych zbliża się do końca obowiązywania umów wspierających ich wytwarzanie energii elektrycznej oraz że 26 GW istniejących elektrowni wiatrowych działa od ponad 20 lat¹⁰. Rozbudowa źródła energii wiąże się z dodatkowymi korzyściami, takimi jak istniejące podłączenie do sieci, prawdopodobnie wyższy stopień akceptacji społecznej oraz wiedza na temat prawdopodobnego wpływu na środowisko. Biorąc pod uwagę, że rozbudowa źródła energii elektrowni wiatrowych często prowadzi do zainstalowania mniejszej liczby turbin w tym samym miejscu, wpływ rozbudowywanych elektrowni wiatrowych na środowisko jest ograniczony. W związku z tym wymogi dotyczące kontroli wpływu na środowisko lub oceny oddziaływania na środowisko należy ograniczyć lub nawet znieść, jeżeli rozbudowa źródła energii istniejącej elektrowni wiatrowej nie wiąże się z wykorzystaniem dodatkowej powierzchni lądu, zwiększa całkowitą moc instalacji i jest zgodna z mającymi zastosowanie środkami łagodzącymi wpływ na środowisko ustanowionymi dla pierwotnej instalacji energii wiatrowej.
- (10) Instalacje do prosumpcji, w tym instalacje dla działających grupowo prosumentów oraz lokalnych społeczności energetycznych przyczyniają się do zmniejszenia ogólnego zapotrzebowania na gaz ziemny, zwiększenia odporności systemu i osiągnięcia unijnych celów w zakresie energii odnawialnej. Instalacja urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze

¹⁰ WindEurope, dane statystyczne z 2024 r. i perspektywy na lata 2025–2030.

magazynów energii o mocy poniżej 100 kW prawdopodobnie nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na środowisko ani sieć i nie budzi obaw co do bezpieczeństwa. Ponadto małe instalacje na ogół nie wymagają zwiększenia zdolności przesyłowej w punkcie podłączenia do sieci. Aby jeszcze bardziej przyspieszyć wdrażanie urządzeń słonecznych na małą skalę i położonych na tym samym obszarze magazynów energii, państwa członkowskie nie powinny wymagać żadnych zezwoleń administracyjnych w odniesieniu do tych instalacji, z wyjątkiem zezwoleń na podłączenie do sieci, jak ma to już miejsce w kilku państwach członkowskich. Dostosowanie prawodawstwa Unii do istniejących najlepszych praktyk powinno umożliwić dalsze przyspieszenie wdrażania tych instalacji w zharmonizowany sposób. Instalacja urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii o zdolności powyżej 100 kW w istniejących lub przyszytych sztucznych konstrukcjach zazwyczaj nie budzi obaw związanych z konkurencyjnym wykorzystaniem przestrzeni lub wpływem na środowisko. Instalacje te powinny zatem korzystać z krótszych procedur wydawania zezwoleń i być zwolnione, z odpowiednimi zabezpieczeniami, z obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE¹¹.

- (11) Energia ze źródeł odnawialnych odgrywa kluczową rolę w dekarbonizacji systemu energetycznego Unii, ponieważ oferuje natychmiastowe rozwiązania zastępujące energię pochodzącą z paliw kopalnych i przyczynia się do obniżenia cen energii i zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego. W związku z tym nie powinno się zbyt łatwo blokować udzielania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej ze względu na samo istnienie jakiegokolwiek rodzaju sprzecznych interesów. Państwa członkowskie powinny promować elektrownie wytwarzające energię odnawialną i aktywa infrastrukturalne, takie jak znajdujące się w tym samym miejscu i oddzielne magazyny energii oraz powiązane sieci i stacje ładowania, rozszerzając istniejące domniemanie mające zastosowanie w przypadku konfliktów z interesami środowiskowymi na wszelkie inne sprzeczne interesy, z wyjątkiem przypadków związanych z dziedzictwem kulturowym oraz gdy jest oczywiste, że te sprzeczne interesy muszą mieć pierwszeństwo pomimo istotnych korzyści płynących z energii odnawialnej. Projekty dotyczące energii odnawialnej, w przypadku których zakłada się, że leżą w nadrzędnym interesie publicznym w stosunku do interesów innych niż środowiskowe, powinny być traktowane priorytetowo i zatwierdzane. Aby zapewnić zharmonizowane stosowanie tego wzruszalnego domniemania, państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości wprowadzania wyjątków w przypadku wszystkich rodzajów konfliktów, w tym konfliktów środowiskowych.
- (12) Aby przyspieszyć wdrażanie odnawialnych źródeł energii, związanych z nimi aktywów i ich podłączenia do sieci, należy również określić, w jaki sposób można spełnić pozostałe warunki stosowania szczególnych odstępstw przewidzianych w unijnych przepisach dotyczących ochrony środowiska. W szczególności, do celów odpowiedniego unijnego prawa ochrony środowiska, przy ocenie, czy istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne dla konkretnego projektu dotyczącego energii odnawialnej, zakres takiej oceny powinien być ograniczony do rozwiązań alternatywnych, które zapewniają osiągnięcie tych samych celów co dany projekt

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

w tym samym lub podobnym terminie i bez powodowania znacznie wyższych kosztów. Porównując ramy czasowe i koszt zadowalających rozwiązań alternatywnych, odpowiednie organy powinny uwzględnić potrzebę wdrażania energii ze źródeł odnawialnych w sposób przyspieszony i racjonalny pod względem kosztów zgodnie z priorytetami określonymi w ich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach przedłożonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999¹², a także oczekiwane tempo realizacji tych priorytetów. Podobnie, stosując odpowiednie odstępstwo przewidziane w dyrektywie Rady 92/43/EWG¹³, odpowiednie organy mogą, w niektórych uzasadnionych przypadkach, w których można racjonalnie wykazać, że odpowiedni plan lub przedsięwzięcie nie wpłyną nieodwracalnie na procesy ekologiczne niezbędne do utrzymania struktury i funkcji obszaru, że nie zagraża to ogólnej spójności sieci Natura 2000, że zachowana jest integralność środowiskowa obszaru oraz że zapewniony jest wysoki poziom ochrony obszarów Natura 2000, zezwolić na stosowanie środków kompensacyjnych równoległe z realizacją takiego planu lub przedsięwzięcia.

- (13) Przyspieszenie wdrażania oddzielnego magazynowania energii ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia elastyczności systemu energetycznego i zapewnienia integracji systemowej produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Oddzielne magazynowanie energii powinno zatem korzystać z przyspieszonych procedur wydawania zezwoleń. Małoskalowe magazynowanie energii o pojemności poniżej 100 kW prawdopodobnie nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na środowisko lub sieć i nie oczekuje się, aby budziło obawy związane z konkurencyjnym wykorzystaniem przestrzeni. W związku z tym należy usprawnić procedury wydawania zezwoleń mające zastosowanie do tego rodzaju magazynowania poprzez wyeliminowanie wszystkich zezwoleń administracyjnych, z wyjątkiem zezwolenia na podłączenie do sieci, oraz zwolnienie tych instalacji, przy odpowiednich zabezpieczeniach, z obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE. Należy również przyspieszyć wdrażanie magazynowania energii o pojemności powyżej 100 kW. W związku z tym należy usprawnić procedurę wydawania zezwoleń poprzez ustanowienie maksymalnego terminu sześciu miesięcy, z wyjątkiem elektrowni szczytowo-pompowych, które muszą spełniać bardziej rygorystyczne wymogi środowiskowe, a zatem wymagają dłuższego maksymalnego terminu dla całej procedury. Aby zapewnić integrację systemową produkcji energii ze źródeł odnawialnych, konieczne jest zwiększenie źródeł elastyczności, w szczególności akumulatorów pojazdów elektrycznych, ponieważ mogą one przyczynić się do zmiany szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną i zmniejszenia przeciążenia sieci. Aby to osiągnąć, należy w dalszym ciągu wspierać szybszą i łatwiejszą instalację infrastruktury drogowej służącej do ładowania, w szczególności samochodów osobowych, samochodów dostawczych, samochodów ciężarowych, autobusów lub

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

¹³ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

motocykli, a także pojazdów hybrydowych typu plug-in lub pojazdów wyłącznie elektrycznych. Zarówno stacje ładowania prądem przemiennym, jak i stałym powinny korzystać z przyspieszonych procedur wydawania zezwoleń, w tym zezwoleń na podłączenie do sieci. Małe stacje ładowania o mocy poniżej 100 kW prawdopodobnie nie będą miały znaczącego negatywnego wpływu na środowisko lub sieć i nie oczekuje się, aby budziły obawy związane z konkurencyjnym wykorzystaniem przestrzeni. W związku z tym należy usprawnić procedury wydawania zezwoleń mające zastosowanie do tych stacji ładowania poprzez wyeliminowanie wszystkich zezwoleń administracyjnych, z wyjątkiem zezwolenia na podłączenie do sieci, oraz zwolnienie tych instalacji, przy odpowiednich zabezpieczeniach, z obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE. Należy również przyspieszyć instalację stacji ładowania o mocy powyżej 100 kW. W związku z tym należy usprawnić procedurę wydawania zezwoleń na nie poprzez ustanowienie maksymalnego ogólnego terminu sześciu miesięcy.

- (14) Uzyskanie zezwoleń na podłączenie do sieci jest kluczowym i często czasochłonnym elementem procedur budowy i eksploatacji instalacji wytwarzającej energię ze źródeł odnawialnych. Należy zatem jeszcze bardziej uprościć terminy obowiązujące w przypadku procedur podłączenia do sieci mających zastosowanie do niektórych projektów dotyczących energii odnawialnej na małą skalę, magazynów energii i stacji ładowania oraz projektów dotyczących rozbudowy źródła energii i hybrydyzacji energii odnawialnej, a także wprowadzić jasne zasady dotyczące obowiązków operatorów systemów w trakcie procedur wydawania zezwoleń.
- (15) W raporcie Draghiego na temat konkurencyjności UE oraz w Planie działania na rzecz przystępnej cenowo energii¹⁴ dostrzeżono pozytywny wpływ niedawnych reform mających na celu przyspieszenie procedur wydawania zezwoleń. Zwrócono w nich jednak również uwagę na długotrwałe i niepewne procedury wydawania zezwoleń dla sieci jako główną przeszkodę dla szybszej instalacji nowych mocy niezbędnych do realizacji inwestycji w czystą energię i obniżenia kosztów energii w UE. Chociaż istnieją szczegółowe przepisy dotyczące procedur wydawania zezwoleń na podstawie dyrektywy (UE) 2018/2001, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788¹⁵ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869¹⁶, systemy te nie obejmują aktywów ogólnej infrastruktury sieci elektroenergetycznej. W związku z tym w dyrektywie (UE) 2019/944 należy określić ogólne wymagania dotyczące procedur udzielania zezwoleń na infrastrukturę systemów przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej, w szczególności w formie wymogów dla państw członkowskich dotyczących zapewnienia maksymalnego czasu trwania takich procedur oraz ustanowienia wymogów wspierających dotrzymywanie tych terminów.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii – Odblokowanie prawdziwego potencjału unii energetycznej w celu zapewnienia przystępnej cenowo, efektywnej i czystej energii dla wszystkich Europejczyków”, COM(2025) 79 final.

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE ([Dz.U. L. 2024/1788, 15.7.2024](http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 715/2009, (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 oraz dyrektywy 2009/73/WE i (UE) 2019/944 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 347/2013 ([Dz.U. L 152 z 3.6.2022, s. 45](http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

Rozporządzenie (UE) 2022/869 i dyrektywa (UE) 2018/2001 zawierają przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na niektóre projekty energetyczne. W przypadku sprzeczności między tymi przepisami a przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do udzielania zezwoleń na realizację niektórych projektów dotyczących energii elektrycznej pierwszeństwo powinny mieć te pierwsze.

- (16) Brak zasobów w organach krajowych i ograniczona cyfryzacja procedur wydawania zezwoleń skutkują opóźnieniami w wydawaniu zezwoleń na infrastrukturę systemu elektroenergetycznego i aktywa wytwórcze. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy te dysponowały odpowiednimi zasobami ludzkimi, finansowymi i technicznymi, w tym umiejętnościami oraz cyfrowymi narzędziami i systemami zarządzania, które umożliwiają im podejmowanie decyzji w terminach przewidzianych w dyrektywie.
- (17) Procedury udzielania zezwoleń na mocy dyrektywy (UE) 2019/944 powinny być jasne, skuteczne i przejrzyste oraz spójne z realizacją istniejącego planu rozwoju sieci dystrybucyjnej i dziesięcioletniego planu rozwoju sieci przesyłowej. W związku z tym oczekuje się, że państwa członkowskie określą i opublikują obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria i procedury udzielania zezwoleń, które uwzględniają między innymi bezpieczeństwo i ochronę systemu elektroenergetycznego, użytkowanie terenu, efektywność energetyczną, cechy specyficzne dla danego wnioskodawcy ubiegającego się o zezwolenie, redukcje emisji, znaczenie przyspieszenia wdrażania infrastruktury energetycznej w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej oraz alternatywy dla projektu.
- (18) Ze względu na pilną potrzebę rozwoju infrastruktury elektroenergetycznej oczekuje się, że państwa członkowskie dopilnują, aby procedury udzielania zezwoleń uwzględniały specyfikę projektu przy ocenie potrzeby lub braku potrzeby przeprowadzenia ocen, w tym ocen oddziaływania na środowisko, lub sporządzenia badań, zezwoleń lub sprawozdań. Właściwe organy krajowe powinny ograniczyć oceny i wnioski o informacje od projektodawców do absolutnie niezbędnego minimum i unikać powielania działań w każdym możliwym przypadku.
- (19) Aby zwiększyć przewidywalność i pewność co do czasu trwania i kosztów procedur udzielania zezwoleń na podstawie dyrektywy (UE) 2019/944, wnioski o udzielenie informacji i dokumentację składane przez wnioskodawców powinny być konkretne, szczegółowe i ograniczone w czasie. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy krajowe zwracały się do wnioskodawców o odpowiednie informacje w celu wydania zezwolenia w określonym z góry terminie liczonym od otrzymania wniosku oraz aby konkretnie określały treść i szczegóły wszelkich żądanych informacji lub danych. Po upływie tego okresu wnioski o udzielenie informacji powinny ograniczać się do brakujących informacji, które zostały wcześniej zidentyfikowane lub o które zwrócił się organ, lub informacji, o które nie można było wcześniej wystąpić ze względu na fakt, że dotyczą one istotnej zmiany okoliczności mającej miejsce po złożeniu wniosku o zezwolenie na realizację projektu.
- (20) Przy poszanowaniu zasady pomocniczości oraz krajowych kompetencji i procedur w dyrektywie (UE) 2019/944 należy określić jasny termin na podjęcie decyzji przez odpowiednie organy, co pobudzi efektywne określanie i stosowanie procedur prowadzących do realizacji sieci elektroenergetycznych. Państwa członkowskie mogą jednak dążyć do skrócenia procedur wydawania zezwoleń tam, gdzie jest to wykonalne, w szczególności w odniesieniu do projektów renowacji, modernizacji lub

rozbudowy źródła energii istniejącej infrastruktury systemu przesyłowego oraz budowy nowej infrastruktury systemu dystrybucyjnego, które mogą nie wymagać tak złożonej procedury wydawania zezwoleń jak nowa infrastruktura przesyłowa.

- (21) Ze względu na pilną potrzebę budowy sieci elektroenergetycznych, aby osiągnąć unijne cele w zakresie energii i klimatu, oraz uwzględniając terminy procedur wydawania zezwoleń wraz ze środkami zapewniającymi ich skuteczność w praktyce, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w jurysdykcjach, w których na mocy prawa krajowego istnieje koncepcja milczącej zgody, była ona stosowana do decyzji administracyjnych dotyczących projektów sieci elektroenergetycznych, z wyjątkiem decyzji środowiskowych. Aby zagwarantować prawa osób trzecich do ochrony sądowej, odpowiednie organy powinny podawać do wiadomości publicznej wszystkie podjęte decyzje, w tym również te, które podjęto w sposób dorozumiany.
- (22) Aby zmniejszyć złożoność, zwiększyć efektywność i przejrzystość oraz przyczynić się do zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi, należy ustanowić punkty kontaktowe dla operatorów systemów przesyłowych lub dystrybucyjnych energii elektrycznej wspierające projekty sieciowe lub inne aktywa sieciowe do czasu podjęcia decyzji. Te punkty kontaktowe będą odpowiedzialne za ułatwianie wnioskodawcom korzystania z procedur udzielania zezwoleń związanych z tego rodzaju infrastrukturą i udzielanie im wskazówek w tym zakresie. W duchu upraszczania, jeżeli państwo członkowskie uzna to za właściwe i bardziej efektywne, może skoncentrować tę odpowiedzialność na właściwych organach krajowych, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/869, ponieważ organy te już pełnią taką rolę w odniesieniu do wydawania zezwoleń na projekty infrastrukturalne będące przedmiotem wspólnego zainteresowania i projekty będące przedmiotem wzajemnego zainteresowania. Łącząc te role, państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie, aby punkty kontaktowe dysponowały odpowiednim personelem oraz zasobami i zdolnościami niezbędnymi do wykonywania zadań wchodzących w zakres ich odpowiedzialności.
- (23) Ze względu na swoją rolę w integracji aktywów energii ze źródeł odnawialnych, rozwiązań w zakresie elastyczności, magazynowania energii i ogólnie umożliwienia elektryfikacji infrastruktura systemów przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia neutralności klimatycznej. Biorąc pod uwagę kluczową rolę infrastruktury systemu elektroenergetycznego w osiągnięciu neutralności klimatycznej, w niezbędnych ocenach indywidualnych państwa członkowskie powinny zakładać, że infrastruktura systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego energii elektrycznej, w tym zasilania energią elektryczną z łądu w portach, leży w nadrzędnym interesie publicznym oraz służy zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu, z wyjątkiem sytuacji związanych z dziedzictwem kulturowym i w przypadku gdy istnieją wyraźne dowody na to, że projekty te mają znaczący niekorzystny wpływ na środowisko, którego nie można złagodzić ani zrekomensować. Infrastruktura systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego energii elektrycznej, co do której domniemywa się, że leży w nadrzędnym interesie publicznym w stosunku do interesów innych niż środowiskowe, powinna być traktowana priorytetowo w stosunku do interesów innych niż środowiskowe i zatwierdzana tak szybko, jak to możliwe.
- (24) Aby przyspieszyć wdrażanie sieci elektroenergetycznych, należy określić, w jaki sposób można spełnić warunki stosowania szczególnych odstępstw przewidzianych w unijnych przepisach dotyczących ochrony środowiska. W szczególności przy ocenie, czy istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne dla projektu sieci

elektroenergetycznej, zakres takiej oceny powinien być ograniczony do rozwiązań alternatywnych, które zapewniają osiągnięcie tego samego celu w tych samych lub podobnych ramach czasowych i nie prowadzą do znacznego wzrostu kosztów. Porównując ramy czasowe i koszt zadowalających rozwiązań alternatywnych, odpowiednie organy powinny wziąć pod uwagę potrzebę rozbudowy sieci w sposób przyspieszony i racjonalny pod względem kosztów, zgodnie z priorytetami określonymi w ich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach przedłożonych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999. Podobnie, stosując odpowiednie odstępstwo przewidziane w dyrektywie 92/43/EWG, odpowiednie organy mogą, w niektórych uzasadnionych przypadkach, w których można racjonalnie wykazać, że odpowiedni plan lub przedsięwzięcie nie wpłyną nieodwracalnie na procesy ekologiczne niezbędne do utrzymania struktury i funkcji obszaru, że nie zagraża to ogólnej spójności sieci Natura 2000, że zachowana jest integralność środowiskowa obszaru oraz że zapewniony jest wysoki poziom ochrony obszarów Natura 2000, zezwolić na stosowanie środków kompensacyjnych równoległe z realizacją tego planu i przedsięwzięcia.

- (25) Ze względu na pilną potrzebę wdrożenia infrastruktury energetycznej, znaczenie usprawnienia procedur udzielania zezwoleń oraz fakt, że oceny oddziaływania na środowisko stanowią etap trwający najdłużej w procedurach udzielania zezwoleń, ważne jest, aby zminimalizować takie oceny bez narażania ochrony środowiska. Renowacja, modernizacja lub rozbudowa źródła energii istniejącej infrastruktury systemu przesyłowego i dystrybucyjnego oraz budowa nowej infrastruktury systemu dystrybucyjnego to projekty, które zasadniczo mają minimalny wpływ na środowisko. Projekty dotyczące renowacji, modernizacji lub rozbudowy źródła energii mają zazwyczaj ograniczony zakres i dotyczą jedynie części istniejących aktywów, w odniesieniu do których wcześniej oceniono wpływ na środowisko. W rezultacie wpływ takich projektów ogranicza się często do wpływu robót budowlanych, przy czym eksploatacja składnika aktywów ma taki sam, a nawet mniejszy wpływ niż eksploatacja projektu, którego dotyczy. Z drugiej strony systemy dystrybucyjne, ze względu na mniejszy rozmiar projektów, niższe napięcie ich aktywów i tendencję do rozwoju na obszarach zbudowanych bliżej konsumentów, zazwyczaj nie mają znaczącego wpływu na środowisko. W związku z tym, aby przyspieszyć wdrażanie infrastruktury systemu elektroenergetycznego i osiągnąć cele w zakresie neutralności klimatycznej i energii odnawialnej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uzasadnionego zwolnienia, pod pewnymi warunkami, projektów, o których mowa w niniejszym motywie, z ocen oddziaływania na środowisko i odpowiednich ocen oraz oceny ich wpływu na ochronę gatunków zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG¹⁷ i art. 5 dyrektywy 2009/147/WE¹⁸.
- (26) Korzyści płynące z rozwoju infrastruktury elektroenergetycznej pod względem redukcji emisji azotu znacznie przewyższają koszty minimalnych emisji wynikających z jej budowy. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić, aby szybkie wdrażanie infrastruktury elektroenergetycznej nie było w żaden sposób ograniczone tymczasowymi emisjami wynikającymi z jej budowy.

¹⁷ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ([Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7](http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7](http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

- (27) Planowanie krajowych sieci przesyłowych odzwierciedlające zmiany w polityce klimatycznej i energetycznej oraz związane z nimi zmiany w zużyciu i wytwarzaniu energii ma kluczowe znaczenie dla powodzenia elektryfikacji i transformacji energetycznej jako całości. Istniejące wymogi wynikające z art. 51 dyrektywy (UE) 2019/944 miały jednak zastosowanie wyłącznie do niektórych operatorów systemów przesyłowych i nie przewidywały wystarczająco długiego okresu planowania, aby uwzględnić inwestycje wyprzedzające. Ważne jest, aby rozbudowa systemu przesyłowego uwzględniała co najmniej piętnastoletni horyzont czasowy i uwzględniała w pierwszej kolejności wykorzystanie elastyczności niezwiązanej z paliwami kopalnymi, rozwiązań nieprzewodowych i innych alternatyw dla rozbudowy systemu, opierała się na wspólnym scenariuszu opracowanym wspólnie z innymi operatorami systemów we wszystkich sektorach i była zgodna ze scenariuszem centralnym zawartym w ogólnounijnym dziesięcioletnim planie rozwoju sieci. Aby zapewnić przejrzystość i lepiej włączyć użytkowników sieci, w tym sektory wytwarzania, przemysłu, danych i transportu, w planowanie sieci, powiązanie z art. 55 dyrektywy (UE) 2024/1788 wymaga również przeprowadzenia z nimi wczesnych konsultacji podczas procesu opracowywania wspólnego scenariusza, aby umożliwić inwestycje wyprzedzające.
- (28) W świetle zmian w dyrektywach (UE) 2018/2001 i (UE) 2019/944, a także równoległych zmian w rozporządzeniu (UE) 2022/869 Komisja powinna wprowadzić jednolite podejście do procedur wydawania zezwoleń na projekty energetyczne. Chociaż w dyrektywie (UE) 2024/1788 wprowadzono środki mające na celu uproszczenie i usprawnienie administracyjnych procedur wydawania zezwoleń, konieczna jest ukierunkowana zmiana, aby zapewnić zharmonizowane podejście oraz wdrożenie spójnych ram na szczeblu Unii.
- (29) Brak zasobów w organach krajowych i ograniczona cyfryzacja procedur wydawania zezwoleń skutkują opóźnieniami w wydawaniu zezwoleń na budowę instalacji gazu ziemnego, instalacji do produkcji wodoru i infrastruktury systemów wodorowych. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy te dysponowały odpowiednimi zasobami ludzkimi, finansowymi i technicznymi, w tym umiejętnościami oraz cyfrowymi narzędziami i systemami zarządzania, które umożliwiają im podejmowanie decyzji w terminach przewidzianych w dyrektywie.
- (30) Aby zwiększyć przewidywalność i pewność co do czasu trwania i kosztów procedur udzielania zezwoleń na podstawie dyrektywy (UE) 2024/1788, wnioski o udzielenie informacji i dokumentację składane przez wnioskodawców powinny być konkretne, szczegółowe i ograniczone w czasie. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy krajowe zwracały się do wnioskodawców o odpowiednie informacje w celu wydania zezwolenia w określonym z góry terminie liczonym od otrzymania wniosku oraz aby konkretnie określały treść i szczegóły wszelkich żądanych informacji lub danych. Po upływie tego okresu wnioski o udzielenie informacji powinny ograniczać się do brakujących informacji, które zostały wcześniej zidentyfikowane lub o które zwrócił się organ, lub informacji, o które nie można było wcześniej wystąpić ze względu na fakt, że dotyczą one istotnej zmiany okoliczności mającej miejsce po złożeniu wniosku o zezwolenie na realizację projektu.
- (31) Jeżeli chodzi o procedury zatwierdzania na podstawie dyrektywy (UE) 2024/1788, z racji istotności kwestii zapewnienia szybkiego wdrożenia instalacji wodorowych i infrastruktury systemu wodorowego oraz dotrzymania terminów określonych w tej dyrektywie państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w jurysdykcjach,

w których na mocy prawa krajowego istnieje koncepcja milczącej zgody, miała ona zastosowanie do decyzji administracyjnych dotyczących takich projektów, z wyjątkiem decyzji środowiskowych. Aby zagwarantować prawa osób trzecich do ochrony sądowej, odpowiednie organy powinny podawać do wiadomości publicznej wszystkie podjęte decyzje, w tym również te, które podjęto w sposób dorozumiany.

- (32) W duchu upraszczania, państwa członkowskie mogą uznać za właściwe i bardziej efektywne scentralizowanie funkcji pojedynczego punktu kontaktowego zgodnie z obowiązkiem wynikającym z dyrektywy (UE) 2024/1788 w ramach właściwych organów krajowych, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/869, ponieważ organy te już pełnią taką rolę w odniesieniu do procedur wydawania zezwoleń na projekty infrastrukturalne będące przedmiotem wspólnego zainteresowania i projekty będące przedmiotem wzajemnego zainteresowania. Decydując się na połączenie takich ról, państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie punktom kontaktowym odpowiedniego personelu oraz zasobów i zdolności niezbędnych do wykonywania zadań wchodzących w zakres ich odpowiedzialności.
- (33) Aby zwiększyć efektywność, państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność platform cyfrowych ułatwiających zarządzanie zezwoleniami,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie (UE) 2018/2001

W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 akapit drugi dodaje się pkt 10a–10f w brzmieniu:
- „10b) »oddzielne magazynowanie energii« oznacza magazynowanie energii, które nie jest połączone z zakładem wytwarzającym energię;
 - 10c) »stacja ładowania« oznacza stację ładowania zdefiniowaną w art. 2 pkt 52 rozporządzenia (UE) 2023/1804;
 - 10d) »hybrydyzacja« oznacza przekształcenie elektrowni wytwarzającej energię odnawialną, która nie jest elektrownią hybrydową, w elektrownię hybrydową za tym samym punktem podłączenia;
 - 10e) »elektrownia hybrydowa« oznacza elektrownię wytwarzającą energię odnawialną, która łączy wiele technologii energii odnawialnej lub łączy co najmniej jedną technologię energii odnawialnej z magazynowaniem energii;
 - 10f) »procedura zezwolenia na podłączenie do sieci« oznacza procedurę od momentu złożenia przez podmiot realizujący projekt kompletnego wniosku o podłączenie do sieci do momentu wydania przez operatora systemu decyzji, czy projekt może zostać podłączony do sieci;”;
- 2) w art. 15c dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Państwa członkowskie dokładają starań, aby nie wyznaczać dużych obszarów, gdzie instalacja elektrowni wytwarzających energię odnawialną i związanej z nimi infrastruktury jest prawnie lub faktycznie ograniczona ze względów

środowiskowych, w tym ochrony krajobrazu, chyba że mogą wykazać, że te rodzaje elektrowni i związana z nimi infrastruktura spowodowałyby nieodwracalne szkody na tym obszarze, których nie można złagodzić ani zrekompensować podczas oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE oraz, w stosownych przypadkach, odpowiedniej oceny zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG.”;

3) w art. 15d dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie przyjmują środki w celu zapewnienia, aby część korzyści płynących z projektów dotyczących energii odnawialnej o mocy zainstalowanej powyżej 10 MW była przekazywana, bezpośrednio lub pośrednio, lokalnym obywatelom i społecznościom w pobliżu tych projektów.

4. Państwa członkowskie wyznaczają i finansują niezależnego facylitatora w celu rozwijania dialogu między podmiotem realizującym projekt a ogółem społeczeństwa w odniesieniu do projektów dotyczących energii odnawialnej o mocy zainstalowanej powyżej 10 MW. Facylitator interweniuje wyłącznie na wniosek którejkolwiek z odpowiednich stron i:

- a) w razie potrzeby ułatwia konsultacje publiczne, w tym wczesne konsultacje na etapie poprzedzającym złożenie wniosku o zezwolenie;
- b) angażuje się w poszukiwanie rozwiązań potencjalnych problemów zgłaszanych przez społeczności lokalne;
- c) w stosownych przypadkach zapewnia wsparcie i przejrzystość przy wyborze rodzaju środka służącego podziałowi korzyści.

Państwa członkowskie mogą ustanowić opłatę uiszczaną przez podmioty realizujące projekty w celu finansowania usług facylitatora.”;

4) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 uchyla się zdanie:

„Wnioskodawcom zezwala się na składanie stosownych dokumentów w formie cyfrowej.”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie tworzą na szczeblu krajowym jednolity portal cyfrowy na potrzeby wszystkich etapów procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, magazynowania energii i sieci.

Wnioskodawcy składają wnioski o zezwolenie i wszystkie istotne dokumenty wymagane do celów procedury wydawania zezwoleń wyłącznie za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego. Jednolity portal cyfrowy automatyzuje przydzielanie wniosków o zezwolenie właściwym organom, które rozpatrują odpowiednie wnioski i dokumenty w formie elektronicznej i komunikują się z wnioskodawcami bezpośrednio na jednolitym portalu cyfrowym.

Jednolity portal cyfrowy zawiera funkcje, które umożliwiają informowanie wnioskodawcy o wszystkich etapach procedury wydawania zezwoleń, statusie procedury i decyzjach odpowiednich organów oraz sprawdzanie zgodności z terminami wydawania zezwoleń określonymi w niniejszej dyrektywie. Jednolity portal cyfrowy zapewnia dostęp do odpowiednich danych środowiskowych i geologicznych oraz decyzji dostępnych na jednolitym portalu cyfrowym opartym

na systemie informacji geograficznej, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx].

Na jednolitym portalu cyfrowym publikuje się roczne dane statystyczne dotyczące czasu trwania procedur wydawania zezwoleń, wyraźnie określając poszczególne etapy procedury wydawania zezwoleń i czas ich trwania. Dane te są publicznie dostępne.

Pojedynczy punkt kontaktowy lub pojedyncze punkty kontaktowe, o których mowa w ust. 3, mają dostęp do wszystkich istotnych danych i informacji dostępnych na portalu w celu wykonywania swoich obowiązków.”;

5) w art. 16b wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 uchyla się zdanie:

„W przypadku gdy w ramach projektu dotyczącego energii odnawialnej przyjęto niezbędne środki łagodzące, ewentualnego zabijania lub niepokojenia gatunków chronionych na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG i art. 5 dyrektywy 2009/147/WE nie uznaje się za umyślne.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W procedurze wydawania zezwoleń, o której mowa w ust. 1 i ust. 2 akapit drugi, państwa członkowskie zapewniają, aby brak odpowiedzi odpowiednich właściwych organów lub podmiotów w ustanowionym terminie skutkowało uznaniem poszczególnych etapów za zatwierdzone, z wyjątkiem decyzji środowiskowych i zezwoleń na podłączenie do sieci lub gdy w krajowym systemie prawnym danego państwa członkowskiego nie istnieje zasada milczącej zgody administracyjnej. Wszystkie decyzje, w tym ostateczne decyzje wydane w sposób dorozumiany, podaje się do wiadomości publicznej.”;

6) w art. 16c wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Państwa członkowskie zapewniają, aby zmiana statusu gruntu, na którym umieszczona jest instalacja wytwarzająca energię odnawialną, nie uniemożliwiła rozbudowy źródła energii tej instalacji.”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy rozbudowa źródła energii instalacji energii wiatrowej zwiększa całkowitą moc instalacji bez wykorzystywania dodatkowej powierzchni lądowej i jest zgodna z mającymi zastosowanie środkami łagodzącymi skutki dla środowiska ustanowionymi dla pierwotnej instalacji energii wiatrowej, projekt jest zwolniony z wszelkich mających zastosowanie wymogów dotyczących przeprowadzenia procesu kontroli zgodnie z art. 16a ust. 4 w celu ustalenia, czy projekt wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE lub art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx] lub przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.”;

7) w art. 16d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedura wydawania zezwoleń, o której mowa w art. 16 ust. 1, w odniesieniu do instalacji urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii o całkowitej mocy zainstalowanej powyżej 100 kW w istniejących lub przyszłych sztucznych konstrukcjach, z wyjątkiem sztucznych obszarów wodnych, nie trwała dłużej niż trzy miesiące, pod warunkiem że głównym przeznaczeniem takich sztucznych konstrukcji nie jest wytwarzanie lub magazynowanie energii słonecznej. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE i pkt 3 lit. a) i b) osobno lub w związku z pkt 13 lit. a) załącznika II do tej dyrektywy, instalację urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, zwalnia się w stosownych przypadkach z wymogu przeprowadzenia specjalnej oceny oddziaływania na środowisko przewidzianej w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie nie wymagają żadnych zezwoleń administracyjnych, w tym dotyczących aspektów środowiskowych, z wyjątkiem zezwoleń na podłączenie do sieci, w odniesieniu do instalacji urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii o całkowitej mocy zainstalowanej wynoszącej 100 kW lub mniej. Bez uszczerbku dla ust. 1 państwa członkowskie ograniczają stosowanie niniejszego ustępu na obszarach Natura 2000 i innych obszarach objętych krajowymi systemami ochrony oraz na obszarach chronionego dziedzictwa kulturowego lub historycznego.”;

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie mogą wyłączyć niektóre obszary z zakresu stosowania ust. 1 i 2 ze względu na ochronę dziedzictwa kulturowego lub historycznego, interesów obrony narodowej, bądź ze względów bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa sieci.

4. Państwa członkowskie usuwają bariery regulacyjne i pozaregulacyjne, które mają wpływ na instalację minisystemów fotowoltaicznych typu plug-in o mocy do 800 W w budynkach i na budynkach.”;

8) w art. 16f wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się dwa ostatnie zdania;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Do czasu osiągnięcia neutralności klimatycznej państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach procedury wydawania zezwoleń planowanie, budowa i eksploatacja obiektów i instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz ich podłączenie do sieci, powiązana sieć, magazyny energii i stacje ładowania były uznawane za leżące w nadrzędnym interesie publicznym i w takim przypadku były traktowane priorytetowo przy wyważaniu interesów prawnych innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą wyłączyć stosowanie tego domniemania do celów ochrony dziedzictwa kulturowego na podstawie kryteriów prawnych w celu zapewnienia zharmonizowanego wdrażania.”;

9) dodaje się art. 16g–16k w brzmieniu:

„Artykuł 16g

Brak alternatywnych lub zadowalających rozwiązań oraz wdrożenie środków kompensacyjnych do celów art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG

1. Przy ocenie, czy istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne dla projektów dotyczących elektrowni wytwarzających energię odnawialną, podłączenia takich elektrowni do sieci, powiązanej sieci i magazynów energii do celów art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 ust. 7 lit. d) dyrektywy 2000/60/WE i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2009/147/WE, warunek ten można uznać za spełniony, jeżeli nie istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne, które są w stanie zapewnić osiągnięcie tego samego celu co dany projekt, w szczególności pod względem rozwoju tej samej zainstalowanej mocy wytwórczej energii ze źródeł odnawialnych za pomocą tej samej technologii energetycznej w tym samym lub podobnym terminie i bez powodowania znacznie wyższych kosztów.
2. Przy wdrażaniu środków kompensacyjnych dla projektów dotyczących elektrowni wytwarzających energię odnawialną, podłączenia takich elektrowni do sieci, powiązanej sieci i magazynów energii do celów art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG, państwa członkowskie mogą, w uzasadnionych przypadkach i jeżeli można racjonalnie wykazać, że plan lub projekt nie wpłyną nieodwracalnie na procesy ekologiczne niezbędne do utrzymania struktury i funkcji terenu oraz nie zagrażą ogólnej spójności sieci Natura 2000 przed wprowadzeniem środków kompensacyjnych, zezwolić na stosowanie takich środków kompensacyjnych równoległe z realizacją projektu. Państwa członkowskie zezwalają na dostosowanie tych środków kompensacyjnych w miarę upływu czasu zgodnie z zasadą ostrożności, w zależności od tego, czy przewiduje się wystąpienie znaczących negatywnych skutków w perspektywie krótko-, średnio- lub długoterminowej.

Artykuł 16h

Procedura wydawania zezwoleń na oddzielne magazynowanie energii inne niż magazynowanie wodoru

1. Procedura wydawania zezwoleń na oddzielne magazynowanie energii inne niż magazynowanie wodoru obejmuje wszystkie odpowiednie zezwolenia administracyjne na budowę, rozbudowę źródła energii i eksploatację instalacji oddzielnego magazynowania, w tym zezwolenia na podłączenie do sieci oraz, w stosownych przypadkach, oceny oddziaływania na środowisko i pozwolenia środowiskowe. Procedura wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie etapy administracyjne od potwierdzenia kompletności wniosku o zezwolenie do przedstawienia ostatecznej decyzji w sprawie wyniku procedury wydawania zezwoleń przez odpowiedni właściwy organ lub odpowiednie właściwe organy. W terminie 30 dni od otrzymania wniosku o zezwolenie właściwy organ potwierdza kompletność wniosku albo – jeżeli wnioskodawca nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku – wzywa tego wnioskodawcę do niezwłocznego złożenia kompletnego wniosku. Datę potwierdzenia kompletności wniosku przez właściwy organ uznaje się za moment rozpoczęcia procedury wydawania zezwolenia.
2. Państwa członkowskie nie wymagają żadnego zezwolenia administracyjnego, w tym pozwolenia środowiskowego, z wyjątkiem zezwoleń na podłączenie do sieci, w odniesieniu do instalacji oddzielnego magazynowania, innego niż magazynowanie wodoru, o całkowitej mocy zainstalowanej wynoszącej 100 kW lub mniej. Na

zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE instalacja tego magazynu jest zwolniona z wymogu mającego zastosowanie na podstawie art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, dotyczącego przeprowadzenia specjalnej oceny oddziaływania na środowisko. Państwa członkowskie ograniczają stosowanie niniejszego akapitu na obszarach Natura 2000 i innych obszarach objętych krajowymi systemami ochrony oraz na obszarach chronionego dziedzictwa kulturowego lub historycznego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedury wydawania zezwoleń, w tym zezwoleń na podłączenie do sieci oraz, w stosownych przypadkach, ocen oddziaływania na środowisko, nie przekraczały sześciu miesięcy w przypadku oddzielnego magazynowania energii, innego niż magazynowanie wodoru, o całkowitej mocy zainstalowanej powyżej 100 kW. Jednakże w przypadku elektrowni szczytowo-pompowych procedura wydawania zezwoleń nie może trwać dłużej niż dwa lata.

Artykuł 16i

Procedura wydawania zezwoleń dla stacji ładowania

1. Procedura wydawania zezwoleń dla stacji ładowania obejmuje wszystkie odpowiednie zezwolenia administracyjne na budowę, rozbudowę źródła energii i eksploatację stacji ładowania, w tym zezwolenia na podłączenie do sieci oraz, w stosownych przypadkach, oceny oddziaływania na środowisko i pozwolenia środowiskowe. Procedura wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie etapy administracyjne od potwierdzenia kompletności wniosku o zezwolenie do przedstawienia ostatecznej decyzji w sprawie wyniku procedury wydawania zezwoleń przez odpowiedni właściwy organ lub odpowiednie właściwe organy. W terminie 30 dni od otrzymania wniosku o zezwolenie właściwy organ potwierdza kompletność wniosku albo – jeżeli wnioskodawca nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku – wzywa tego wnioskodawcę do niezwłocznego złożenia kompletnego wniosku. Datę potwierdzenia kompletności wniosku przez właściwy organ uznaje się za moment rozpoczęcia procedury wydawania zezwolenia.
2. Państwa członkowskie nie wymagają żadnych zezwoleń administracyjnych, w tym dotyczących aspektów środowiskowych, z wyjątkiem zezwoleń na podłączenie do sieci, w odniesieniu do instalacji stacji ładowania o całkowitej mocy zainstalowanej wynoszącej 100 kW lub mniej. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE instalacja tych stacji jest zwolniona z wymogu przeprowadzenia, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, specjalnej oceny oddziaływania na środowisko. Państwa członkowskie ograniczają stosowanie niniejszego akapitu na obszarach Natura 2000 i innych obszarach objętych krajowymi systemami ochrony oraz na obszarach chronionego dziedzictwa kulturowego lub historycznego.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedury wydawania zezwoleń, w tym zezwoleń na podłączenie do sieci oraz, w stosownych przypadkach, ocen oddziaływania na środowisko, nie przekraczały sześciu miesięcy w przypadku stacji ładowania o całkowitej mocy zainstalowanej powyżej 100 kW.

Artykuł 16j

Procedura wydawania zezwoleń na hybrydyzację elektrowni wytwarzających energię odnawialną

1. W przypadku gdy hybrydyzacja elektrowni wytwarzających energię odnawialną podlega procedurze kontroli na podstawie art. 16a ust. 4, wymaga ustalenia, czy projekt podlega ocenie oddziaływania na środowisko lub podlega ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/92/UE, taka kontrola, takie ustalenie lub taka ocena oddziaływania na środowisko ograniczają się do potencjalnego oddziaływania wynikającego z dodatku w porównaniu z pierwotnym projektem.
 2. W przypadku zmiany statusu przeznaczenia gruntów, na których zainstalowano projekty dotyczące energii odnawialnej, państwa członkowskie zapewniają, aby eksploatacja i hybrydyzacja tych projektów dotyczących energii odnawialnej mogła nadal mieć miejsce.”;
- 10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Procedury wydawania zezwoleń na podłączenie do sieci

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby procedury wydawania zezwoleń na podłączenie do sieci nie przekraczały:
 - a) jednego miesiąca w przypadku urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii, o których mowa w art. 16d ust. 2, instalacji oddzielnego magazynowania energii, o których mowa w art. 16h ust. 2, oraz stacji ładowania, o których mowa w art. 16i ust. 2;
 - b) trzech miesięcy w przypadku instalacji urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i położonych na tym samym obszarze magazynów energii, o których mowa w art. 16d ust. 1, oraz rozbudowy źródła energii lub hybrydyzacji istniejących elektrowni wytwarzających energię odnawialną, o których mowa w art. 16c i 16j, chyba że istnieją uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa lub istnieje techniczna niezgodność elementów systemu bądź jeżeli ze względu na skalę wzrostu mocy potrzeba więcej czasu na przeprowadzenie oceny.
2. W terminach określonych w art. 16a ust. 1, art. 16b ust. 1 i ust. 1 niniejszego artykułu operator systemu wybiera jedno z następujących działań:
 - a) w przypadku gdy istnieje wystarczająca przepustowość, a podłączenie, którego dotyczy wniosek, nie wpływa na stabilność, niezawodność i bezpieczeństwo sieci, akceptuje podłączenie do sieci, którego dotyczy wniosek, i udziela zgody na podłączenie,
 - b) w przypadku niewystarczającej przepustowości sieci proponuje, jeżeli jest to technicznie możliwe, elastyczną umowę przyłączeniową zgodnie z art. 6a dyrektywy (UE) 2019/944.

3. Jeżeli podmiot realizujący projekt odrzuci propozycję umowy, o której mowa w ust. 2 lit. b), operator systemu proponuje alternatywny punkt podłączenia do sieci, alternatywną tymczasową datę podłączenia do sieci lub, jeżeli nie jest to możliwe, odrzuca wniosek o podłączenie z uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub z powodu technicznej niezgodności elementów systemu.
4. Brak odpowiedzi ze strony operatora systemu dystrybucyjnego w terminie określonym w ust. 1 lit. a) skutkuje uznaniem zezwolenia na podłączenie za udzielone, pod warunkiem że zdolność urządzeń wykorzystujących energię słoneczną, magazynów energii lub stacji ładowania nie przekracza istniejącej dostępnej mocy podłączenia do sieci dystrybucyjnej.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/944

W dyrektywie (UE) 2019/944 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Procedura udzielania zezwoleń

1. W przypadku gdy wymagane jest zezwolenie, takie jak licencja, pozwolenie, koncesja, zgoda lub zatwierdzenie, na budowę lub eksploatację infrastruktury systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego energii elektrycznej lub związanych z nią urządzeń lub na budowę nowych mocy wytwórczych, państwo członkowskie lub jakikolwiek właściwy organ przez nie wyznaczony udziela takiego zezwolenia zgodnie z ust. 2–14. Państwa członkowskie lub jakikolwiek właściwy organ przez nie wyznaczony mogą również na tej samej podstawie udzielać zezwoleń na dostawę energii elektrycznej oraz zezwoleń dla odbiorców hurtowych.
2. Państwa członkowskie, które wdrażają system zezwoleń:
 - a) ustanawiają obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, wraz z przejrzystymi procedurami, które muszą być spełnione przez każde przedsiębiorstwo ubiegające się o zezwolenie na budowę lub eksploatację nowych mocy wytwórczych, jak również infrastruktury systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego;
 - b) podają do wiadomości publicznej kryteria i procedury udzielania zezwoleń;
 - c) zapewniają, aby procedury udzielania zezwoleń na takie moce wytwórcze i infrastrukturę lub związane z nimi urządzenia uwzględniały, w stosownych przypadkach, znaczenie projektu dla rynków wewnętrznych energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii;
 - d) zapewniają, aby procedury udzielania zezwoleń uwzględniały konieczność lub brak konieczności przeprowadzania ocen zgodnie z dyrektywą Rady

92/43/EWG¹⁹ oraz dyrektywami 2000/60/WE²⁰, 2001/42/WE²¹, 2009/147/WE²² i 2011/92/UE²³;

- e) zapewniają istnienie szczegółowych, uproszczonych i usprawnionych procedur udzielania zezwoleń na infrastrukturę małych systemów zdecentralizowanego lub rozproszonego wytwarzania i dystrybucji, z uwzględnieniem ich ograniczonej wielkości i potencjalnego wpływu;
- f) zapewniają, aby wytyczne dotyczące tych szczegółowych procedur udzielania zezwoleń były ustanawiane i poddawane przeglądowi przez organy regulacyjne lub inne właściwe organy krajowe, w tym organy ds. planowania, które mogą zalecać zmiany;
- g) zapewniają, aby wszystkie decyzje były podawane do wiadomości publicznej;
- h) zapewniają, aby wnioskodawcy byli informowani o przyczynach każdej odmowy przyznania zezwolenia. Powody te muszą być obiektywne, niedyskryminacyjne, dobrze uzasadnione i należycie umotywowane, a wnioskodawcom udostępnia się procedury odwoławcze;
- i) zapewniają, aby właściwe organy krajowe dysponowały odpowiednimi zasobami technicznymi, finansowymi i ludzkimi do podjęcia decyzji w sprawie zezwolenia w mających zastosowanie ramach czasowych.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie wdrażają system zezwoleń na infrastrukturę systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego energii elektrycznej, państwa członkowskie:

- a) zapewniają spójność systemu zezwoleń na infrastrukturę systemu przesyłowego i dystrybucyjnego z planem rozwoju sieci dystrybucyjnej i dziesięcioletnim planem rozwoju sieci przesyłowej przyjętymi na podstawie art. 32 i 51;
- b) zapewniają, aby procedury udzielania zezwoleń, w tym wszystkie odpowiednie procedury właściwych organów, nie trwały dłużej niż dwa lata, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami, w których mogą one zostać przedłużone o maksymalnie jeden rok;
- c) zapewniają, aby brak odpowiedzi ze strony właściwych organów lub podmiotów krajowych w terminie określonym w lit. b) skutkowało uznaniem konkretnych etapów za zatwierdzone, z wyjątkiem decyzji środowiskowych oraz gdy w krajowym systemie prawnym danego państwa członkowskiego nie istnieje zasada milczącej zgody administracyjnej;

¹⁹ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ([Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>)

²⁰ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ([Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>)

²¹ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ([Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- d) zapewniają, aby publikacja ostatecznych decyzji obejmowała decyzję wydaną w sposób dorozumiany po braku odpowiedzi ze strony odpowiednich właściwych organów lub podmiotów;
 - e) zapewniają, aby udzielanie zezwoleń na infrastrukturę systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego było uznawane za niezbędne do integracji odnawialnych źródeł energii, a także do osiągnięcia celów w zakresie klimatu i energii oraz celu neutralności klimatycznej.
4. Państwa członkowskie ustanawiają lub wyznaczają co najmniej jeden punkt kontaktowy dla operatorów systemów przesyłowych lub dystrybucyjnych. Te punkty kontaktowe, na żądanie wnioskodawcy i nieodpłatnie, udzielają wnioskodawcy wskazówek i ułatwiają całą procedurę udzielania zezwolenia na działania, o których mowa w ust. 1, aż do podjęcia ostatecznej decyzji przez odpowiedzialne organy. Nie można wymagać od wnioskodawcy kontaktowania się z więcej niż z jednym punktem kontaktowym podczas całej procedury administracyjnej.
- Punktami kontaktowymi mogą być właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/869, lub punkty kontaktowe, o których mowa w art. 16 dyrektywy (UE) 2018/2001.
5. W przypadku gdy państwa członkowskie wdrażają system zezwoleń na infrastrukturę systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego energii elektrycznej, zapewniają one, aby w przypadku gdy we wnioskach brakuje prac studyjnych, sprawozdań i dokumentacji wymaganych na potrzeby procedury, właściwe organy krajowe, we współpracy z innymi odpowiednimi organami, zwróciły się do podmiotu realizującego o dostarczenie niezbędnych materiałów, określając ich zakres i poziom szczegółowości, w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku. W tym samym terminie trzech miesięcy właściwy organ krajowy informuje podmiot realizujący, czy do projektu nie mają zastosowania przesłanki określone w ust. 10. Po upływie tego okresu ani właściwy organ, ani żaden inny odpowiedni organ nie zwraca się o dodatkowe informacje, prace studyjne, sprawozdania lub oceny, z wyjątkiem przypadków, w których nastąpiła istotna zmiana w przedsięwzięciu lub otaczającym je środowisku, co sprawia, że wstępne kryteria, na których oparto ustalenia, nie są już odpowiednie. W przypadku wystąpienia takiej istotnej zmiany właściwy organ krajowy przedstawia projektodawcy należycie uzasadnione uzasadnienie wniosku o dodatkowe informacje.
6. Termin ustanowiony w ust. 3 niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z mającego zastosowanie prawa Unii w dziedzinie środowiska i energii, w tym dyrektywy (UE) 2018/2001, oraz dla odwołań sądowych, środków zaskarżenia i innych postępowań przed sądem lub trybunałem oraz alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów, w tym procedur rozpatrywania skarg, pozasądowych odwołań i środków zaskarżenia, w których to przypadkach termin można przedłużyć na okres trwania takich procedur.
7. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla art. 7–10 rozporządzenia (UE) 2022/869 oraz art. 15 i art. 15b–17 dyrektywy (UE) 2018/2001.
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach niezbędnych ocen indywidualnych w kontekście procedur udzielania zezwoleń – do czasu osiągnięcia neutralności klimatycznej na szczeblu Unii – planowanie, budowa i eksploatacja infrastruktury systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego były uznawane za leżące w nadrzędnym interesie publicznym oraz służące zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu przy

wyważaniu interesów prawnych w indywidualnych przypadkach do celów art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE i art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/147/WE. W należycie uzasadnionych i szczególnych okolicznościach państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie do niektórych części swojego terytorium, do niektórych rodzajów technologii lub do projektów o określonych właściwościach technicznych.

Państwa członkowskie zapewniają, aby projekty te były również traktowane priorytetowo przy wyważaniu interesów prawnych innych niż te, o których mowa w niniejszym ustępie, z wyjątkiem dziedzictwa kulturowego, na podstawie kryteriów prawnych zapewniających zharmonizowane wdrażanie.

9. Do czasu osiągnięcia neutralności klimatycznej na poziomie Unii, na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/92/UE oraz pkt 20 załącznika I i pkt 3 lit. b) załącznika II do tej dyrektywy, a także na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ mógł w uzasadnionych okolicznościach, w tym w związku z potrzebą przyspieszenia rozwoju infrastruktury systemu elektroenergetycznego w celu osiągnięcia celów w zakresie neutralności klimatycznej i energii odnawialnej, zwolnić renowację, modernizację lub rozbudowę źródła energii istniejącej infrastruktury systemu przesyłowego i dystrybucyjnego, pod warunkiem że nie wiąże się to z wykorzystaniem dodatkowej przestrzeni i jest zgodne z mającymi zastosowanie środkami łagodzącymi wpływ na środowisko ustanowionymi dla pierwotnej instalacji, z:

- a) oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE;
- b) oceny ich wpływu na obszary Natura 2000 na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG;
- c) oceny ich wpływu na ochronę gatunków na podstawie art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG i art. 5 dyrektywy 2009/147/WE;
- d) kontroli na podstawie art. 5 rozporządzenia [xxxxx] Parlamentu Europejskiego i Rady.

Zwolnienia te nie mają zastosowania do renowacji, modernizacji lub rozbudowy źródła energii istniejącej infrastruktury systemu przesyłowego i dystrybucyjnego ani do budowy nowej infrastruktury systemu dystrybucyjnego lub związanych z nią urządzeń, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko w innym państwie członkowskim, zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/92/UE.

Państwa członkowskie ograniczają stosowanie niniejszego ustępu na obszarach Natura 2000 i innych obszarach objętych krajowymi systemami ochrony oraz na obszarach chronionego dziedzictwa kulturowego lub historycznego.

10. W uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą również stosować zwolnienia, o których mowa w ust. 9, w odniesieniu do budowy nowej infrastruktury dystrybucyjnej lub związanych z nią urządzeń, pod warunkiem że odnośny projekt poddano kontroli zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/WE, w wyniku której właściwy organ krajowy ustalił, że projekt prawdopodobnie nie będzie miał znaczącego wpływu na środowisko, w szczególności ze względu na specyfikę obszaru, na którym projekt jest realizowany, takiego jak obszary miejskie i gęsto zabudowane.

Zwolnienia te nie mają zastosowania do budowy nowej infrastruktury dystrybucyjnej lub związanych z nią urządzeń, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko w innym państwie członkowskim, zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/92/UE.

W przypadku gdy w wyniku kontroli, o której mowa w akapicie pierwszym, stwierdzono prawdopodobny znaczący wpływ na środowisko, właściwy organ informuje podmiot realizujący projekt w terminie 45 dni od złożenia wniosku, że wymagana jest ocena, o której mowa w ust. 9 lit. a), b) i c).

Państwa członkowskie ograniczają stosowanie niniejszego ustępu na obszarach Natura 2000 i innych obszarach objętych krajowymi systemami ochrony oraz na obszarach chronionego dziedzictwa kulturowego lub historycznego.

11. Uznaje się, że planowanie, budowa i eksploatacja infrastruktury systemu przesyłowego i dystrybucyjnego przyczyniają się do długoterminowej redukcji emisji azotu i nie wymagają oceny emisji azotu w ramach oceny, która może być przeprowadzana w celu zapewnienia zgodności z art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG.
12. Ocena oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednia ocena zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG, w odniesieniu do projektu rozbudowy, renowacji, modernizacji lub rozbudowy źródła energii istniejącej infrastruktury systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego ogranicza się do oceny potencjalnego wpływu wynikającego ze zmian lub rozbudowy w porównaniu z pierwotną infrastrukturą systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego.
13. W celu zarządzania zezwoleniami w rozumieniu ust. 1 państwa członkowskie zapewniają istnienie platform cyfrowych do zarządzania wnioskami, powiązany procesem i bieżącymi decyzjami.

Platformy te zapewniają dostęp do odpowiednich danych i decyzji środowiskowych i geologicznych udostępnianych na centralnym portalu internetowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx].”;

- 2) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Brak alternatywnych lub zadowalających rozwiązań oraz wdrożenie środków kompensacyjnych do celów art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG

14. Przy ocenie, czy istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne dla projektów dotyczących infrastruktury systemów przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz związanych z nimi urządzeń, do celów art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 ust. 7 lit. d) dyrektywy 2000/60/WE i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2009/147/WE, warunek braku zadowalających alternatyw jest spełniony, jeżeli nie istnieją zadowalające rozwiązania alternatywne, które są w stanie zapewnić osiągnięcie tego samego celu co dany projekt pod względem rozwoju tej samej zdolności za pomocą tej samej technologii w tym samym lub podobnym terminie i bez powodowania znacznie wyższych kosztów.
15. Przy wdrażaniu środków kompensacyjnych dla projektów dotyczących infrastruktury systemów przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz związanych z nimi urządzeń, do celów art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG, państwa członkowskie mogą, w uzasadnionych przypadkach i jeżeli można racjonalnie wykazać, że plan lub projekt nie wpłyną nieodwracalnie na procesy ekologiczne niezbędne do utrzymania

struktury i funkcji terenu oraz nie zagrażą ogólnej spójności sieci Natura 2000 przed wprowadzeniem środków kompensacyjnych, zezwolić na stosowanie takich środków kompensacyjnych równoległe z realizacją projektu. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dostosowanie tych środków kompensacyjnych w miarę upływu czasu zgodnie z zasadą ostrożności, w zależności od tego, czy przewiduje się wystąpienie znaczących negatywnych skutków w perspektywie krótko-, średnio- lub długoterminowej.”;

3) dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Artykuł 40a

Rozbudowa sieci i uprawnienia do podejmowania decyzji inwestycyjnych

1. Przynajmniej co dwa lata operatorzy systemów przesyłowych przedstawiają organowi regulacyjnemu dziesięcioletni plan rozwoju sieci oparty na istniejących i prognozowanych dostawach i zapotrzebowaniu, po konsultacji ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami, zgodnie z ust. 2 lit. c). Ten plan rozwoju sieci zawiera skuteczne środki w celu zagwarantowania wystarczalności systemu i bezpieczeństwa dostaw. Operator systemu przesyłowego publikuje dziesięcioletni plan rozwoju sieci na swojej stronie internetowej.

Państwa członkowskie dążą do zapewnienia skoordynowanych etapów planowania odpowiednich dziesięcioletnich planów rozwoju sieci gazu ziemnego, sieci wodoru i sieci energii elektrycznej.

2. W szczególności dziesięcioletni plan rozwoju sieci:

- a) wskazuje uczestnikom rynku najważniejszą infrastrukturę przesyłową, którą należy zbudować lub zmodernizować w ciągu następnych dziesięciu i piętnastu lat, biorąc pod uwagę potencjał inwestycji wyprzedzających w celu zaspokojenia przyszłych potrzeb systemu;
- b) uwzględnia w pierwszej kolejności wykorzystanie zasobów elastyczności niezwiązanej z paliwami kopalnymi na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/943, rozwiązań nieprzewodowych na podstawie rozporządzenia (UE) [rozporządzenie TEN-E w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2025) xxxx] oraz innych alternatyw dla rozbudowy systemu;
- c) opiera się na wspólnym scenariuszu opracowywanym co dwa lata na podstawie art. 55 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788²⁴, który jest spójny ze scenariuszem centralnym i wskaźnikami wrażliwości opracowanymi zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) [rozporządzenie TEN-E w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2025) xxxx];
- d) jest zgodny ze zintegrowanym krajowym planem w dziedzinie energii i klimatu oraz jego aktualizacjami, uwzględnia aktualną sytuację przedstawioną w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu przedkładanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, jest spójny z celami ustanowionymi dyrektywą (UE) 2018/2001, stosuje zasadę

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE ([Dz.U. L, 2024/1788, 15.7.2024](https://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>)

»efektywność energetyczna przede wszystkim« zgodnie z art. 27 dyrektywy (UE) 2023/1791 i wspiera realizację celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119²⁵;

- e) zawiera wszelkie inwestycje, o których już zdecydowano, i określa nowe inwestycje, które muszą być zrealizowane w ciągu najbliższych trzech lat;
 - f) określa ramy czasowe dla wszystkich projektów inwestycji.
3. Nowym projektem infrastrukturalnym towarzyszy wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniono rozwiązania nieprzewodowe, zasoby elastyczności niezwiązanej z paliwami kopalnymi lub inne alternatywy dla rozbudowy systemu.
 4. Przy opracowywaniu dziesięcioletniego planu rozwoju sieci operator systemu przesyłowego w pełni uwzględnia potencjał wykorzystania odpowiedzi odbioru, instalacji magazynowania energii lub innych zasobów jako rozwiązania alternatywnego dla rozbudowy systemu, jak również przewidywane zużycie i handel z innymi krajami oraz plany inwestycyjne dotyczące sieci ogólnounijnych i regionalnych.
 5. Organ regulacyjny konsultuje się w sprawie dziesięcioletniego planu rozwoju sieci ze wszystkimi obecnymi lub potencjalnymi użytkownikami systemu w sposób otwarty i przejrzysty. Od osób lub przedsiębiorstw, które twierdzą, że są potencjalnymi użytkownikami systemu, można wymagać uzasadnienia tych twierdzeń. Organ regulacyjny podaje do publicznej wiadomości wyniki procesu konsultacji, w szczególności możliwe potrzeby inwestycyjne.
 6. Organ regulacyjny zatwierdza dziesięcioletni plan rozwoju sieci lub żąda jego zmiany oraz bada, czy dziesięcioletni plan rozwoju sieci obejmuje wszystkie potrzeby inwestycyjne określone w procesie konsultacji i czy jest spójny z niewiążącym dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu unijnym (»plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym«), o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/943. Jeżeli pojawią się jakiegokolwiek wątpliwości co do spójności z planem rozwoju sieci o zasięgu unijnym, organ regulacyjny konsultuje się z ACER. Organ regulacyjny może zwrócić się do operatora systemu przesyłowego, aby zmienił swój dziesięcioletni plan rozwoju sieci.

Właściwe organy krajowe oceniają, czy dziesięcioletni plan rozwoju sieci jest spójny z krajowym planem w dziedzinie energii i klimatu przedłożonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999.
 7. Organ regulacyjny monitoruje i ocenia wdrażanie dziesięcioletniego planu rozwoju sieci.
 8. W przypadku gdy niezależny operator systemu lub niezależny operator przesyłu – z przyczyn innych niż nadrzędne przyczyny niezależne od niego – nie zrealizuje inwestycji, która zgodnie z dziesięcioletnim planem rozwoju sieci miała być zrealizowana w ciągu najbliższych trzech lat, państwa członkowskie zapewniają, aby organ regulacyjny został zobowiązany do zastosowania co najmniej jednego

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>)

z następujących środków w celu zapewnienia realizacji danej inwestycji, jeżeli inwestycja ta jest w dalszym ciągu istotna w oparciu o najnowszy dziesięcioletni plan rozwoju sieci:

- a) zobowiązanie operatora systemu przesyłowego do zrealizowania danej inwestycji;
- b) zorganizowanie otwartej dla wszystkich inwestorów procedury przetargowej na daną inwestycję; lub
- c) zobowiązanie operatora systemu przesyłowego do zaakceptowania podwyższenia kapitału, aby sfinansować niezbędne inwestycje i umożliwić niezależnym inwestorom udział w kapitale.

9. W przypadku gdy organ regulacyjny wykonuje swoje uprawnienia na mocy ust. 8 lit. b), może on zobowiązać operatora systemu przesyłowego do zaakceptowania jednego lub większej liczby poniższych warunków:

- a) finansowania przez jakąkolwiek stronę trzecią;
- b) budowy przez jakąkolwiek stronę trzecią;
- c) samodzielnej budowy odpowiednich nowych aktywów;
- d) samodzielnej eksploatacji odpowiednich nowych aktywów.

Operator systemu przesyłowego udziela inwestorom wszystkich informacji niezbędnych do realizacji inwestycji, przyłącza nowe aktywa do sieci przesyłowej oraz dokłada wszelkich starań, aby ułatwić realizację projektu tej inwestycji.

Stosowne uzgodnienia dotyczące finansowania podlegają zatwierdzeniu przez organ regulacyjny.

10. Jeżeli organ regulacyjny skorzystał z uprawnień zgodnie z ust. 8, odpowiednie uregulowania taryfowe uwzględniają koszty danych inwestycji.”;

4) uchyla się art. 51 rozporządzenia;

5) w art. 59 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„bb) zatwierdzanie dziesięcioletnich planów rozwoju sieci, o których mowa w art. 40a, i żądanie wprowadzenia do nich zmian;”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie (UE) 2024/1788

W dyrektywie (UE) 2024/1788 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, gdy wymagane jest zezwolenie, takie jak licencja, pozwolenie, koncesja, zgoda lub zatwierdzenie, na budowę lub eksploatację instalacji gazu ziemnego, instalacji wytwarzania wodoru i infrastruktury systemu wodorowego, państwa członkowskie lub jakikolwiek wyznaczony przez nie właściwy organ

udzielają zezwoleń na budowę lub eksploatację w obrębie swojego terytorium takich instalacji, infrastruktury, gazociągów lub związanych z nimi urządzeń, zgodnie z ust. 2–11 i ust. 16. Państwa członkowskie lub jakikolwiek właściwy organ przez nie wyznaczony mogą również na tej samej podstawie udzielać zezwoleń na dostawę gazu ziemnego i wodoru oraz zezwoleń dla odbiorców hurtowych.”;

b) dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy we wnioskach brakuje prac studyjnych, sprawozdań lub dokumentacji wymaganych na potrzeby procedury, właściwe organy krajowe, we współpracy z innymi odpowiednimi zainteresowanymi organami, zwróciły się do podmiotu realizującego o niezbędne materiały, określając ich zakres i poziom szczegółowości, w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku.

Po upływie tego okresu ani właściwy organ, ani żaden inny odpowiedni zainteresowany organ nie zwraca się o dodatkowe informacje, prace studyjne, sprawozdania lub oceny, z wyjątkiem przypadków, w których nastąpiła istotna zmiana w przedsięwzięciu lub otaczającym je środowisku, co sprawia, że wstępne kryteria, na których oparto ustalenia, nie są już odpowiednie. W takich przypadkach właściwy organ krajowy przedstawia projektodawcy należycie uzasadnione uzasadnienie wniosku o dodatkowe informacje.

5b. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe były wyposażone w odpowiednie zasoby techniczne, finansowe i ludzkie w celu podjęcia decyzji w sprawie zezwolenia w terminie określonym w ust. 5.

5c. W procedurze udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, dotyczącej instalacji wytwarzania wodoru i infrastruktury systemu wodorowego, państwa członkowskie zapewniają, aby brak odpowiedzi ze strony odpowiednich właściwych organów krajowych w terminie, o którym mowa w ust. 5, skutkowało uznaniem poszczególnych etapów za zatwierdzone, z wyjątkiem decyzji środowiskowych oraz gdy zasada milczącej zgody administracyjnej nie jest uznawana w krajowym systemie prawnym danego państwa członkowskiego.

5d. Wszystkie decyzje, w tym ostateczne decyzje wydane w sposób dorozumiany w następstwie braku odpowiedzi ze strony odpowiednich właściwych organów, podaje się do wiadomości publicznej.”;

c) w ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Punktami kontaktowymi mogą być właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/869, lub punkty kontaktowe zdefiniowane w art. 16 dyrektywy (UE) 2018/2001.”;

d) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. W celu zarządzania zezwoleniami w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają istnienie platform cyfrowych służących do obsługi wniosków, powiązanych procesów i bieżących decyzji. Platformy te zapewniają dostęp do odpowiednich danych i decyzji środowiskowych i geologicznych udostępnianych na centralnym portalu internetowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3.”.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [dwa lata od daty jej przyjęcia]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędów (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ.....	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.....	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY.....	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Dyrektywa zmieniająca dyrektywy (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Energia ze źródeł odnawialnych, infrastruktura energetyczna, ochrona środowiska

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Ogólnym celem jest zapewnienie terminowego i efektywnego rozwoju odpornej infrastruktury energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych i elastyczności, w tym magazynowania i stacji ładowania, w całej UE. Umożliwi to UE realizację jej celów w zakresie energii i klimatu, w tym zapewnienie przystępności cenowej energii dzięki lepszym połączeniom międzysystemowym, co doprowadzi do konwergencji cen, obniżenia hurtowych cen energii elektrycznej i mniejszej zmienności cen energii elektrycznej, a także do przyspieszonego łączenia wytwarzania i popytu.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1

Skrócenie i uproszczenie procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące infrastruktury energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych i magazynowania energii, a także stacji ładowania, co pozwoli skrócić czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń, a tym samym umożliwi dotrzymanie obowiązujących terminów i uprości wymogi dotyczące zezwoleń.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

[...] Skutki ekonomiczne

Dzięki stworzeniu jasnych ram z konkretnymi krótszymi terminami i prostszymi procedurami rozwoju projektów OZE, sieci, magazynów i stacji ładowania wniosek doprowadziłby do skrócenia czasu realizacji projektów, a tym samym przyniósłby pozytywne efekty gospodarcze. Potwierdzają to doświadczenia z wdrażania wiążących i fakultatywnych środków mających na celu przyspieszenie wydawania zezwoleń, wprowadzonych rozporządzeniem nadzwyczajnym. Niemcy w szerokim zakresie wykorzystały środki przewidziane w rozporządzeniu, co przyniosło znaczne przyspieszenie procesu wydawania zezwoleń. Oczekuje się, że rozwiązanie problemu opóźnień w realizacji projektów przyniesie korzyści w postaci ogólnego obniżenia hurtowych cen energii elektrycznej i zwiększenia ogólnego dobrobytu.

Konkurencyjność

Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli Europa zdoła znacznie skrócić procedury planowania i wydawania zezwoleń, oprócz osiągnięcia bezpośrednich korzyści gospodarczych, może również poprawić swoją pozycję konkurencyjną względem bezpośrednich konkurentów, np. poprzez racjonalną pod względem kosztów elektryfikację przemysłu. Dotyczy to na przykład podłączenia centrów danych lub gigafabryk,

w przypadku których podłączenie do sieci jest jednym z ważnych czynników branych pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o lokalizacji.

Cyfryzacja

Wniosek zobowiązywałby państwa członkowskie do dalszej cyfryzacji procedur wydawania zezwoleń poprzez integrację narzędzi cyfrowych, tworzenie i ciągłą aktualizację platform o odpowiednie dane oraz podnoszenie kwalifikacji pracowników w zakresie obsługi nowych elementów cyfrowych.

Obciążenia administracyjne

Środki przewidziane we wniosku wymagają wdrożenia przez organy krajowe i lokalne, w szczególności jeśli chodzi o: wyposażenie organów wydających zezwolenia we wszelkie zasoby kadrowe, umiejętności i narzędzia niezbędne do obsługi rosnącej liczby wniosków o zezwolenie, przyspieszenie terminów wydawania zezwoleń i uproszczenie procedur wydawania zezwoleń na niektóre projekty i rozbudowy źródeł energii, stworzenie platform i narzędzi cyfrowych na potrzeby procesu wydawania zezwoleń i projektowania systemów podziału korzyści z udziału społeczeństwa w projektach dotyczących energii odnawialnej oraz nowych procedur jako pojedynczych punktów kontaktowych dla infrastruktury przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej w ujęciu ogólnym oraz magazynów energii i stacji ładowania, nieobjętych zrewidowaną dyrektywą RED. Ten krótkoterminowy wpływ na koszty przełożyłby się jednak na oszczędności wynikające z usprawnionych, prostszych i szybszych procedur w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Skutki społeczne

Wniosek obejmuje dodatkowe środki wzmacniające wczesne i skuteczne zaangażowanie publiczne oraz sprzyjające wsparciu społecznemu dla projektów dotyczących energii odnawialnej. Środki te wyraźnie obejmują przepisy mające na celu zwiększenie udziału społeczeństwa, a tym samym akceptacji społecznej dla projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych. Dokonując przeglądu obecnych środków dotyczących akceptacji społecznej projektów dotyczących energii odnawialnej, Komisja będzie mogła ocenić możliwość wprowadzenia środków, które przynoszą bezpośrednie lub pośrednie korzyści konsumentom, np. systemów podziału korzyści i tworzenia miejsc pracy.

Wpływ na środowisko

Zapewnienie rozwoju infrastruktury energetycznej, zwłaszcza sieci elektroenergetycznych, ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia udziału wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym, zapobiegając stratom środowiskowym wynikającym z ograniczeń. Integracja odnawialnych źródeł energii umożliwi ograniczenie wykorzystania paliw kopalnych, zmniejszając emisje gazów cieplarnianych, a tym samym przeciwdziałając dwóm głównym czynnikom powodującym utratę różnorodności biologicznej: zmianie klimatu i zanieczyszczeniu powietrza. Wniosek obejmuje środki mające na celu szybsze wydawanie zezwoleń, a tym samym szybsze i powszechniejsze wdrażanie, co odnosi się do wykorzystywania większej przestrzeni, a zatem ma wpływ na środowisko, ale środki te zaprojektowano tak, aby nie obniżać poziomu ochrony środowiska.

Istotny wpływ na środowisko naturalne i środowisko stworzone przez człowieka wykracza poza emisje gazów cieplarnianych i emisje inne niż CO₂. Wpływ na środowisko w dużym stopniu zależy od zastosowanej technologii i lokalizacji aktywów oraz stanu środowiska otaczającej fauny i flory. Wpływ ten uwzględniono jednak przy opracowywaniu proponowanych środków poprzez wprowadzenie zabezpieczeń.

1.3.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Powodzenie wniosku można zmierzyć w odniesieniu do celu operacyjnego „Krótsze i prostsze procedury wydawania zezwoleń na infrastrukturę energetyczną, aktywa związane z energią odnawialną, projekty w zakresie magazynowania i stacje ładowania” oraz zestawu następujących wskaźników:

- średni i maksymalny całkowity czas trwania procedur wydawania zezwoleń w latach;
- roczny wskaźnik i średnie opóźnienia w procedurze wydawania zezwoleń na projekty będące przedmiotem wspólnego i wzajemnego zainteresowania (w latach);
- wskaźnik cyfryzacji procedur wydawania zezwoleń – wyrażony jako odsetek i liczba państw członkowskich wykorzystujących procedury cyfrowe, platformy zarządzania wydawaniem zezwoleń i scentralizowane archiwa odpowiednich danych (w formacie łatwo dostępnym dla odpowiednich zainteresowanych stron);
- poziom sprzeciwu, jaki napotkały projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (liczba zarzutów w formie pisemnej w trakcie konsultacji społecznych, liczba podjętych środków prawnych).

1.4. **Wniosek/inicjatywa dotyczy:**

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵²
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Wniosek obejmuje środki dotyczące wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, projekty dotyczące magazynowania i stacje ładowania. Państwa członkowskie będą musiały przyjąć nowe środki lub zmienić swoje ustawodawstwo w celu transpozycji tych przepisów.

⁵²

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Osiągnięcie celów UE w zakresie energii bez dodatkowych działań na rzecz wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych na szczeblu UE nie byłoby opłacalne. Potrzebne jest podejście unijne, aby zapewnić odpowiednie zachęty dla państw członkowskich do przyspieszenia, w skoordynowany sposób, transformacji energetycznej w kierunku bardziej efektywnego energetycznie systemu energetycznego opartego w dużej mierze na odnawialnych źródłach energii. Zrewidowana dyrektywa RED zawiera już przepisy dotyczące wydawania zezwoleń na odnawialne źródła energii, położone na tym samym obszarze magazyny energii i powiązane sieci. Konieczne jest podjęcie działań na szczeblu UE w celu dalszej poprawy tych ram regulacyjnych w skoordynowany sposób, co przyspieszy procedury wydawania zezwoleń na odnawialne źródła energii, magazyny energii i stacje ładowania, zapewni dostosowanie między państwami członkowskimi i dobre funkcjonowanie unii energetycznej. Biorąc pod uwagę politykę poszczególnych państw członkowskich w zakresie energii, osiągnięcie celu klimatycznego UE i wymaganego wdrożenia odnawialnych źródeł energii jest bardziej prawdopodobne w przypadku działań na poziomie UE, wspieranych przez solidne ramy zarządzania, niż w wyniku działań podejmowanych wyłącznie na szczeblu krajowym lub lokalnym.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Działania na poziomie UE w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, podejmowane na podstawie zrewidowanej dyrektywy RED, oraz w zakresie infrastruktury energetycznej na podstawie dyrektyw w sprawie rynku energii elektrycznej i rynku gazu ziemnego wnoszą wartość dodaną, ponieważ są bardziej wydajne i skuteczne niż działania poszczególnych państw członkowskich, dzięki czemu można uniknąć rozwiązań cząstkowych i przeprowadzić transformację europejskiego systemu energetycznego w skoordynowany sposób. Zapewniają one redukcję netto emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń, ochronę różnorodności biologicznej, wykorzystanie korzyści płynących z rynku wewnętrznego, pełne wykorzystanie korzyści skali i współpracy technologicznej w Europie, a także gwarantują inwestorom pewność wynikającą z ogólnounijnych ram regulacyjnych. Poprzez działania na szczeblu UE w połączeniu z działaniami na szczeblu państw członkowskich można usunąć szereg barier dla inwestycji publicznych i prywatnych, uzupełniając i wzmacniając wysiłki krajowe i lokalne.

Celu wniosku nie można osiągnąć w takim samym stopniu za pomocą środków krajowych, a jednocześnie wniosek zachowuje prerogatywy państw członkowskich w zakresie wyboru koszyka energetycznego, poziomu kompetencji i określenia szczegółów ram wydawania zezwoleń. Wniosek zakłada bardziej odgórne podejście, ale jednocześnie utrzymuje i wzmacnia kompetencje na szczeblu krajowym, dlatego też uznaje się go za zgodny z zasadą pomocniczości.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

W sprawozdaniu z wdrażania załączonym do oceny skutków przeanalizowano wnioski wyciągnięte z wdrażania ram wydawania zezwoleń ustanowionych na szczeblu Unii rozporządzeniem Rady i zrewidowaną dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii. W sprawozdaniu z wdrożenia wykazano potrzebę dalszych usprawnień, zwłaszcza w odniesieniu do środków zawartych w rozporządzeniu Rady, które nie zostały wprowadzone na stałe, udziału społeczeństwa, cyfryzacji i uproszczonych procedur oceny oddziaływania na środowisko.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy pakiet dotyczący sieci energetycznych jest kluczowym rezultatem Paktu dla czystego przemysłu i Planu działania na rzecz przystępnej cenowo energii, które zostały włączone do programu prac Komisji. Inicjatywa stanowi uzupełnienie innych inicjatyw mających na celu stworzenie bardziej zintegrowanego europejskiego rynku energii i obniżenie kosztów energii dla gospodarstw domowych i branż przemysłowych. Infrastruktura energetyczna ma również kluczowe znaczenie dla osiągnięcia proponowanego unijnego celu klimatycznego na 2040 r. oraz celu UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r.

We wniosku Komisji dotyczącym nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2028–2034 podkreślono „fundamentalne znaczenie prawdziwej unii energetycznej”.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

W sprawozdaniu z oceny skutków towarzyszącym niniejszemu wnioskowi przeanalizowano różne warianty strategiczne służące osiągnięciu ogólnych i szczegółowych celów inicjatywy. Preferowany wariant strategiczny, który jest realizowany za pomocą niniejszego wniosku ustawodawczego, uznano za najbardziej skuteczne i racjonalne pod względem kosztów podejście.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

Ograniczony czas trwania

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu⁵³

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- organom prawa publicznego
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków

⁵³ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

W przypadku niniejszego wniosku jedyną wskazaną potrzebą budżetową jest umowa dotycząca wsparcia zewnętrznego na rzecz kontroli transpozycji dyrektywy. Biorąc pod uwagę zwyczajowy harmonogram negocjacji, przyjęcia i terminu transpozycji, umowa taka będzie potrzebna po 2028 r., a zatem w ramach następnych WRF.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Zadania realizowane bezpośrednio przez DG ds. Energii są zgodne z realizowanym przez Komisję i agencje wykonawcze rocznym cyklem planowania i monitorowania, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat wyników za pośrednictwem rocznego sprawozdania z działalności DG ENER.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Wymóg 1:

Korzystanie z usług usługodawcy zewnętrznego w celu organizacji materiałów i pierwszej oceny środków stało się powszechną praktyką, biorąc pod uwagę skalę środków i stosowanie języków narodowych w środkach przekazywanych przez państwa członkowskie. Zlecenie jest realizowane w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. W tym przypadku zamówienie będzie realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego, przy pełnym zastosowaniu przepisów rozporządzenia finansowego. Strategia kontroli zamówień w DG ds. Energii obejmuje szczegółowe kontrole prawne, operacyjne i finansowe ex ante dotyczące postępowania o udzielenie zamówienia (przeгляд przeprowadzany przez komitet doradczy ds. zamówień i umów) oraz podpisywania umów. Ponadto wydatki poniesione na zakup towarów i usług podlegają kontroli ex ante oraz, w razie konieczności, kontroli ex post i kontroli finansowej.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Elementy zarządzane bezpośrednio przez DG ENER mogą być narażone na typowe ryzyko mające wpływ na postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Ryzyko to uznaje się za niskie w odniesieniu do legalności i prawidłowości wydatków. Wprowadzono odpowiednie i skuteczne mechanizmy kontroli na szczeblu korporacyjnym i na szczeblu dyrekcji generalnych. Jeżeli chodzi o wyniki, główne ryzyko wiąże się z błędnymi szacunkami dotyczącymi obciążenia pracą wynikającego z niniejszego wniosku. Ryzyko to należy zaakceptować i zależy ono od prac nad transpozycją prowadzonych przez państwa członkowskie, a także od wewnętrznej organizacji pracy i ustalania priorytetów.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Zadania przydzielone DG ENER będą realizowane zgodnie z już istniejącym systemem kontroli i oczekuje się, że wskaźnik kosztów kontroli pozostanie stabilny (5–6 % środków zarządzanych na podstawie ostatnich działań). Oczekiwane ryzyko błędu w momencie dokonywania płatności i w momencie zamknięcia powinno pozostać niskie i poniżej progu istotności wynoszącego 2 %, co jest zgodne z szacowanymi poziomami błędów w postępowaniach o udzielenie zamówienia.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W 2020 r. DG ENER przyjęła zmienioną strategię zwalczania nadużyć finansowych, a w 2023 r. zmieniony plan działania obejmujący lata 2023–2025. DG ENER dokonuje obecnie przeglądu swojej strategii zwalczania nadużyć finansowych na lata 2026–2028 zgodnie z metodyką OLAF-u. Strategia zwalczania nadużyć finansowych DG ENER opiera się na strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz szczegółowej ocenie ryzyka przeprowadzonej wewnętrznie w celu określenia obszarów najbardziej narażonych na nadużycia finansowe, istniejących już kontroli oraz działań niezbędnych do poprawy zdolności DG ENER do zapobiegania nadużyciom finansowym, ich wykrywania i korygowania.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁵⁴	państw EFTA ⁵⁵	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁵⁶	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	02.03.02 Instrument „Łącząc Europę” – Energia	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁵⁴ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁵⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵⁶ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne⁵⁷

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			Numer									
Dyrekcja Generalna: ENER					Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM WRF 2028–2034
					2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Środki operacyjne												
Linia budżetowa: 02.03.02		Środki na	(1b)	0,350								0,350
Instrument „Łącząc Europę” – Energia		zobowiązania										
		Środki na	(2b)		0,140		0,140	0,070				0,350
		płatności										
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵⁸												
Linia budżetowa			(3)									0
OGÓLEM środki		Środki na	=1a+1b+3	0,350	0	0	0	0	0	0	0	0,350
dla DG ENER		Środki na	=2a+2b+3	0	0,140		0,140	0,070	0	0		0,350
		płatności										
				Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM

⁵⁷ Kwoty na okres po 2027 r. mają charakter orientacyjny i nie przesądzają o wyniku trwających negocjacji w sprawie kolejnych WRF.

⁵⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	WRF 2028–2034
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Środki na płatności	(5)	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Środki na płatności	=5+6	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350

			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Środki na płatności	(5)	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 3 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Środki na płatności	=5+6	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350

Dział wieloletnich ram finansowych		4	„Wydatki administracyjne” ⁵⁹						
Dyrekcja Generalna: <.....>		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• Zasoby ludzkie		0	0	0	0	0	0	0	0
• Pozostałe wydatki administracyjne		0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki	0	0	0	0	0	0	0	0

Dyrekcja Generalna: <.....>		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• Zasoby ludzkie		0	0	0	0	0	0	0	0
• Pozostałe wydatki administracyjne		0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki	0	0	0	0	0	0	0	0

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
--	--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

⁵⁹ Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028– 2034
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2028		Rok 2029		Rok 2030		Rok 2031		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)						OGÓŁEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ⁶⁰	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁶¹																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			

⁶⁰ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁶¹ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																		
OGÓLEM																		

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2028–2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte ze środków dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)⁶²

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	0	0	0	0

⁶² Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
(pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
(bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)								
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4		0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM		0	0	0	0	0	0	0

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

**Personel już
pracujący
w służbach
Komisji**

Personel dodatkowy*

**Finansowany
z działu 4 lub ze
środków
„Badania
naukowe”**

**Finansowany
z linii BA**

**Finansowany
z opłat**

Stanowiska
w planie
zatrudnienia

Nie dotyczy

Personel
zewnętrzny (CA,
SNE, INT)

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 4.

Środki z działów 1–3 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓLEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)
- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF
- wymaga rewizji WRF

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶³						
		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Wymóg 1 (R1): Wymóg 1 odnosi się do działania, w ramach którego wnioskuje się o cyfryzację i scentralizowanie procedury składania wniosków o zezwolenie na projekty

⁶³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

dotyczące odnawialnych źródeł energii, infrastruktury energetycznej i magazynowania energii. Właściwy organ lub właściwe organy państw członkowskich muszą mieć możliwość otrzymywania wniosków o zezwolenie i wszystkich odpowiednich dokumentów w formacie cyfrowym. Zgodnie z propozycją państwa członkowskie są zobowiązane do utworzenia na szczeblu krajowym jednolitego portalu cyfrowego na potrzeby wszystkich etapów procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące energii odnawialnej, magazynowania i sieci, tak aby przyczyniał się on do bardziej jednolitej cyfryzacji, interoperacyjności i przejrzystości między różnymi organami wydającymi zezwolenia w państwach członkowskich, a ostatecznie do przyspieszenia wydawania zezwoleń. Zostanie to uwzględnione w art. 16 dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, art. 8 dyrektywy w sprawie struktury rynku energii elektrycznej i art. 3 dyrektywy w sprawie rynku gazu. Będzie to dodatkowy obowiązek dla państw członkowskich, które będą musiały wydawać wszystkie decyzje w łatwo dostępnym formacie. Odpowiednie organy powinny zapewnić dostęp do odpowiednich danych i decyzji środowiskowych i geologicznych udostępnianych na centralnym portalu internetowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx].

Wymóg 2 (R2): Wymóg 3 dotyczy monitorowania i oceny transpozycji i wdrożenia dyrektywy zmieniającej przez służby Komisji. Przekazywanie informacji o środkach i odpowiednich dokumentów między państwami członkowskimi a Komisją odbywa się za pośrednictwem portalu THEMIS lub poczty elektronicznej. Służby Komisji nie będą musiały podejmować żadnych dalszych działań, aby spełnić ten wymóg. Ponadto, aby pomóc w transpozycji i wdrożeniu dyrektywy zmieniającej, zaktualizowane zostanie istniejące narzędzie internetowe, które utworzono na potrzeby dyrektywy (UE) 2023/2413.

4.2. Dane

Jeśli chodzi o **wymóg 1**, uwzględniono wszystkie dane niezbędne do wydania kompletnego zezwolenia lub zezwoleń na projekty dotyczące odnawialnych źródeł energii, infrastruktury energetycznej i magazynowania energii. Są to dane osobowe związane z wnioskodawcą, niezależnie od tego, czy jest to osoba fizyczna czy prawna, cechy projektów i wszystkie niezbędne dokumenty potwierdzające. W oparciu o centralizację procedury Komisja nałożyła również obowiązek, aby portal umożliwiał pozyskiwanie danych statystycznych dotyczących procedur wydawania zezwoleń, zwłaszcza w odniesieniu do średnich terminów, opóźnień itp. Wprowadzono ogólny obowiązek przestrzegania przepisów o ochronie danych, jeżeli mają one zastosowanie.

Jeśli chodzi o **wymóg 2**, dane udostępniane do celów transpozycji dyrektywy to głównie przepisy, które są publicznie dostępne, oraz pisma do Komisji i z Komisji, które są poufne.

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Odnosnie do **wymogu 1**: cyfryzacja i centralizacja procedur wydawania zezwoleń na projekty dotyczące odnawialnych źródeł energii, infrastruktury energetycznej i magazynowania energii zostaną ułatwione dzięki rozwiązaniu cyfrowemu w postaci platformy cyfrowej lub portalu cyfrowego, które państwa członkowskie będą zobowiązane utworzyć. W ten sposób państwa członkowskie będą zarządzać procesami wydawania zezwoleń (bieżącymi decyzjami w sprawie zezwoleń i wydanymi decyzjami). Oczekujemy, że centralizując te dane, uprościmy procedury i zapobiegniemy powielaniu tych samych danych na różnych platformach. W motywach wniosku Komisja wzywa, aby portal posiadał funkcje, w tym oparte na sztucznej inteligencji, które umożliwią pojedynczemu

punktowi kontaktowemu, innym organom i wnioskodawcom sprawdzenie statusu wniosku i miejsc, w których występują opóźnienia, a także sprawdzenie przestrzegania terminów wydawania zezwoleń. Ponadto portal powinien umożliwiać pobieranie danych statystycznych w celu sprawdzenia ogólnych postępów w procedurach wydawania zezwoleń w państwach członkowskich. Portal powinien ułatwiać wykonywanie obowiązków pojedynczego punktu kontaktowego, który powinien mieć dostęp do wszystkich odpowiednich danych i informacji. Ponadto dostęp do centralnego portalu internetowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxxx], który usprawni procedury gromadzenia danych i oceny oddziaływania na środowisko mające zastosowanie do projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, infrastruktury przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej, projektów dotyczących magazynowania energii i stacji ładowania, zwiększy pewność zarówno dla podmiotów realizujących, jak i organów.

Odnosnie do wymogu 2: narzędzia cyfrowe już istnieją i nie są potrzebne żadne dalsze działania.

4.4. *Ocena interoperacyjności*

Wymóg 1 nie wymaga interakcji ponad granicami państw członkowskich, między podmiotami UE ani między podmiotami UE a organami sektora publicznego. Nie ma on również wpływu na interoperacyjność transgraniczną, ponieważ dane mają znaczenie dla krajowych, a nie unijnych procedur decyzyjnych. Niemniej jednak można oczekiwać współpracy w zakresie projektów transgranicznych, w związku z czym zachęca się państwa członkowskie do rozważenia użycia formatu danych, który będzie interoperacyjny, łatwo dostępny i umożliwiający wymianę. Rozważano jednak wprowadzenie centralnie zdefiniowanej struktury danych, ale pomysł ten odrzucono, ponieważ ze względu na głównie krajowy charakter większości procedur wydawania zezwoleń w każdym państwie członkowskim i różne systemy wydawania zezwoleń logiczne jest, że faktyczną decyzję w sprawie formatu wdrożenia pozostawia się państwom członkowskim, które mogą zdecydować, co najlepiej pasuje do ich systemu i nowej platformy cyfrowej, którą utworzą.

- Służby publiczne, których dotyczą te sugestie, to wszystkie organy w każdym państwie członkowskim zajmujące się wydawaniem zezwoleń na aktywa energetyczne, np.:
- ministerstwo lub agencje ds. energii,
- administracja gminna/lokalna,
- podmioty odpowiedzialne za ochronę środowiska,
- organy administracyjne lub podmioty odpowiedzialne za wydawanie opinii lub zatwierdzanie projektów mających wpływ na planowanie przestrzenne i obiekty dziedzictwa kulturowego.

Platforma THEMIS wykorzystywana **na potrzeby wymogu 2** jest już interoperacyjna, ponieważ wymaga interakcji między podmiotami UE a organami sektora publicznego za pośrednictwem ich sieci i systemów informatycznych.

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Jeśli chodzi o **wymóg 1**, Komisja bada różne istniejące cyfrowe i oparte na sztucznej inteligencji rozwiązania w zakresie wydawania zezwoleń, które można dostosować i dopasować do kontekstu krajowego i regionalnego, aby wspierać państwa członkowskie w dzieleniu się najlepszymi praktykami w ramach przyszłych grup ekspertów ds. wydawania zezwoleń i innych forów. Ponadto przewiduje się wsparcie w formie pomocy technicznej i budowania zdolności w celu wsparcia wdrażania technologii cyfrowych, w tym potencjalnie za pomocą Instrumentu Wsparcia Technicznego, Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz wykorzystania funduszy regionalnych.

W odniesieniu do **wymogu 2** takie środki nie są potrzebne.